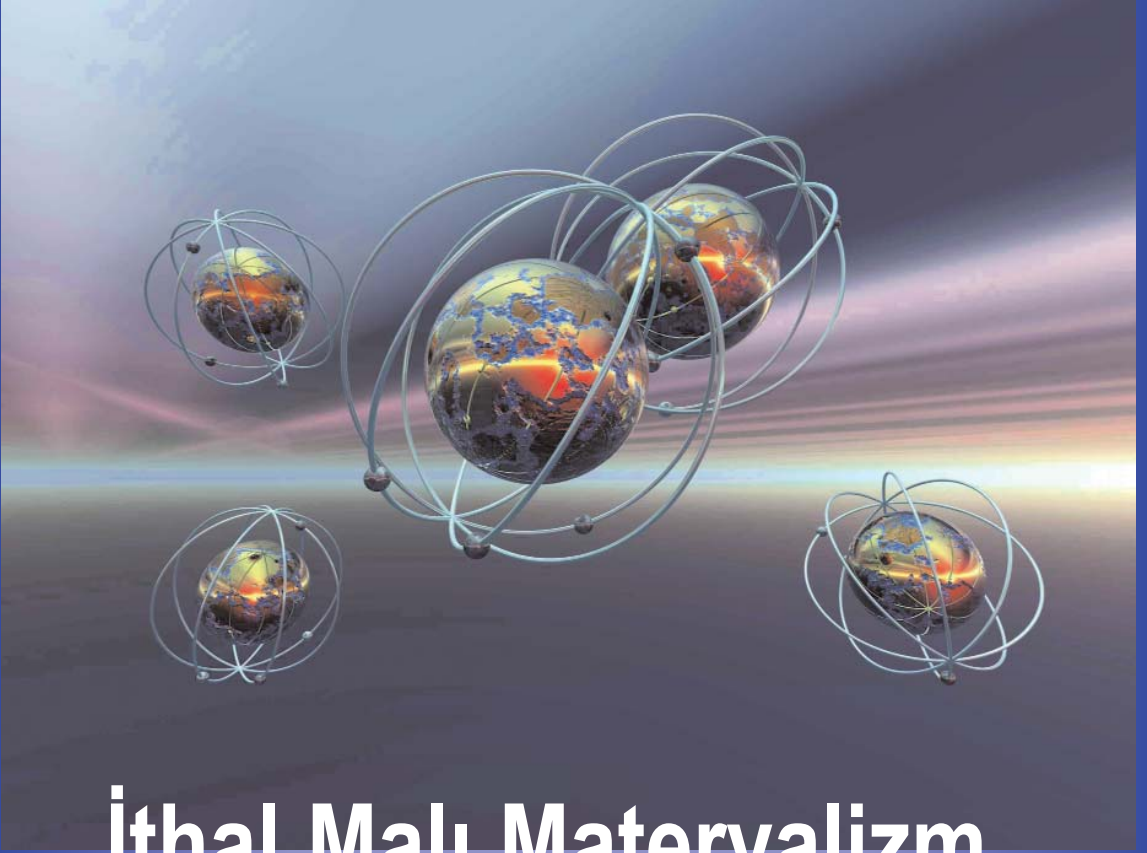

SEVGİ

DÜNYASI

ARALIK 2010 Sayı: 504 Fiyat: 5 TL

İthal Malı Materyalizm

Kehânet Dua ve Seçim

Gregg Braden'la Söyleşi

Akaşik Sistem - II

Aylık Kültürel ve
Siyasi Dergi

Cilt: 42 Sayı:504 Aralık 2010

Onur Başkanı:
Dr. Refet Kayserilioğlu

Sevgi Yayınları Tic.Ltd.Şti. adına
Sahibi ve Genel Yayın Müdürü:
Ayşegül Kayserilioğlu

Yazı İşleri Müdürü:
Güngör Özyiğit

Yayın Kurulu:
Güngör Özyiğit
Nelda Bayraktar
Hale Ürkmezgil

Haberleşme Sorumlusu ve
Okur/Abone İlişkileri:
Kazım Erdemoğlu
0542 676 83 47
fax: (0212) 872 74 01
P.K: 227 Beyoğlu/İstanbul

Yönetim Yeri:
Ceylan Sk. No: 9/bod.kat
Güzelyalı, Pendik/İst.

Baskı:
Hedef Dijital Baskı
Taksim Cad. No: 19/A
Taksim/İstanbul

Fiyatı: 5 TL
Yıllık Abone: 50 TL
Yurt Dışı: 60 TL

İÇİNDEKİLER

Antenlerinizi Dışa Çeviriniz 2
Dr. Refet Kayserilioğlu

İthal Malı Materyalizm 6
Ahmet Kayserilioğlu

Bilgelik Belgeleri 15
Güngör Özyiğit

Bağımlılık, Bağımsızlık
Karşılıksız Sevgi 22
(Osho'dan Görüşler)
Özetleyen: Nihal Gürsoy

Kehânet, Dua ve Seçim 28
(Gregg Braden'la Söyleşi)
Miriam Knigt

Kabileler Nüfuslarını
Nasıl Kontrol Etmektedirler 34
(Eski Günışığının Son Saatleri)
Thom Hartman/Arın İnan

Akaşik Sistem - II 38
(Kryon Celsesi)

İyi, Kötü, Çirkin 46
(Arşivden)
Ahmet Kayserilioğlu

Dergimizin internet sitesini
www.sevgidunyasidergisi.com
www.dostluk.org
adreslerinden ziyaret edebilirsiniz

Sevgili Dostlar

Dünyamızın şu zaman bölümünde tüm insanlarla, tüm insan gönülleri ve bilinçleriyle geçirmekte olduğu değişikliğe tanıklık etmekte olmak, bu zaman bölümünde yeryüzünde bulunmayı planlayarak doğmuş olmak ne kadar güzel... Kendimizi çok şanslı, kismetli, kutsanmış hissedebiliyor muyuz? Bir yandan kendi bireysel planımızı yaşarken öte yandan Dünya ile birlikte muhteşem bir dönemi yaşıyoruz. Korku senaryoları hep var; eğer korkuya meyilli isek epeyce gerçek sayılabilecek malzemeler bulmak da mümkün, ama korkuya meyilli isek. Onun karşıtı olarak sevgiye duyarlı, sevgi gözüyle bakmaya gönüllü isek işin rengi, bakış açısının genişliği, yüksekliği derhal değişiyor. Sevgi, insanın her şeyi, herkesi, kendinin ve çevresinin kıymetli bir parçası olarak görmesi gerektiğini, öteki, düşman, yabancı diye, eksik, kötü, yetersiz diye algılamaların gerçeğin değil, bizim kanaatlerimizin sonuçları olduğunu usul usul hatırlatmakta devam edip duruyor bize. Onun gözüyle bakınca olaylar, dünyanın gidişi, görünürdeki tüm olumsuzluklara rağmen hayır ve ışık çemberiyle kuşatılmış, güvenli ve sağlam bir süreç olarak görünüyor. Yukarısı'nın, evrensel boyutlardaki hayırlı varlıkların ilgiyle, sevgiyle, koruyuculukla izlediğini bildiğimiz bu zaman dilimi, tadını çıkaracağımız heyecanlı birçok güzelliklerle dolu.

Günlerin hesabını bilelim diye icat ettiğimiz takvime göre bir seneyi daha bitiriyoruz. Gelecek yeni yıldan mucizeler beklemek yerine asıl mucizeleri bizlerin yarattığını unutmadan, kendimizi ve birbirimizi hafife alıp kötülemeden neşe dolu olmalıyız. Arada bir ortaya çıkan burucu, huzursuz edici, hattâ acıtıcı durumları, çaresiz hissettiğimiz anları, sadece Bizi Sevgisinden Vareden'e tüm varlığımızla yönelerek ve dostlarımızın ilgi ve sevgisiyle aşacağımızı bilmeliyiz. Bu sebeple "dostluğumuz gerçek olsun, gerçekler dostumuz olsun" ve "bizi hiçbir şey O'nun sevgisinden ayırmasın". Kendimizi en kötü ve suçlu gördüğümüz zamanlarda bile aklımızdan çıkarmamız gereken düşünce -her kim, her ne kitap, bilgi, disiplin v.s. ne derse desin- O'nun bizi yargılamadan, bizi en çok sevenden milyonlarca kez daha çok severek izlediğini, kendimize gelmeyi sabırla beklediğini, koruduğunu, bizi acı çekerken izlemekten hoşlanmadığını, bunu istemediğini, O'ndan her halimizle her şeyi dileyebileceğimizi, O'nun da bunu istediğini bilmek olmalıdır. Ama bizim isteğimiz, bizim dileğimiz beklenmektedir, bunu da unutmamalıyız.

En Derin Sevgilerimizle

SEVGİ DÜNYASI

Devamlı aynı şeyi düşünmek, onun dışında hiçbir şeyle meşgul olmamak veya ilgilenmemek ruhu bir tek noktaya bağlamak demektir. Böyle bir kimse antenlerini içine çevirmiş, hep kendi istasyonunu dinleyen bir insandır. Kendi istasyonu bozuk bir plak gibi hep aynı şeyi, aynı derdi tekrar edip duruyor. Bu durumda bir kimseyi sıkıntıların basmasından daha tabii ne olabilir? İşte burada yapılacak ilk iş antenleri dışa çevirip başka istasyonları dinlemektir.

Dr. Refet Kayseriliolu

Antenlerinizi Dışa Çeviriniz!

Erdem - Tanıdığım bir kadın var senelerdir hasta, gitmediği doktor, yapılmadık tedavi kalmadı desem yeridir. En yeni ilaçlar onun üzerinde denendi, daha iyi olmadı, bilakis daha kötü oldu.

Bu hanımın derdi korkular... Öleceğim, deli olacağım, sokağa yalnız çıkarsam başıma bir hal gelecek, yakınlarıma bir hal olacak diye endişe eder durur. Halbuki bedeni yapılan bütün muayenelerde normal bulunmakta, bazı doktorlar ilaç bile vermeye lüzum görmemektedir. Bu korkuların sebebi nedir? Bu hanım bunlardan nasıl kurtulacaktır?

Özden - Tamamen ruhi sebeplere bağlı hastalıklar vardır ki bunlarda bedende bir değişiklik bulamazsınız. Bunlarda beyinde belki bazı değişiklikler olmaktadır. Bugün beyindeki bu değişikliğin nasıl bir değişiklik olduğunu bilemiyoruz. Lakin hastalığın meydana geliş tarzını incelersek beyin değişikliği bir sebep değil, bir netice olacaktır.

tır. Belki o değişiklik de bilahare şiddetlendiren bir faktör olabilir.

Erdem - Bu çeşit korku hastalıkları nasıl meydana gelir?

Özden - Meydana geliş tarzında kişiden kişiye değişen sebepler ve şartlar vardır. Genel olarak söylemek gerekirse: Ya ani gelen ve şahsı sarsan bir olay yahut başlangıçta küçük, ehemmiyetsiz olup da zamanla düşüncelerle büyütülen bir olay yahut da aralıklarla devamlı tekrar eden, küçük küçük endişe verici faktörlerin veya olayların birikmesi diye sıralayabiliriz.

Mesela büyük bir yangınla karşılaşmış ve bundan çok korkmuş bir çocuk şayet etrafındaki büyükleri tarafından teskin edilmemiş ve korkulacak bir şey olmadığı, malın candan kıymetli olmadığı ona telkin edilmemişse bu olayın çok uzun zaman tesiri altında kalabilir. Bu, onun şuurlu veya şuursuz olarak yapacağı

imajinasyonlarla (tahayyüllerle) onun içinde büyür büyür nihayet bir gün ateş korkusu halinde tezahür edebilir. Artık o ateşe yaklaşamaz, ateşi yakamaz bir hale gelir.

Erdem - Yani bu korkunun meydana gelmesinde tahayyüllerin birinci derecede rolü var diyorsunuz. Burada bilinçaltının, bilinçaltına itilmiş, korku ve endişelerin veya tatmin olmamış arzuların rolü yok mudur?

Özden - Bilinmeyeni bilinmeyenle açıklamaya kalkışmak hoşlanmadığım bir yoldur. Bilinçaltı gibi ne olduğu iyice bilinmeyen ve açıklanamayan bir deyimle, sebebini bilmediğimiz bir bozukluğu açıklamaya kalkışmak bizi karanlıktan kurtarmayacaktır. İnsan hayatında, insanın ruhi ve bedeni yapısında tahayyüllerin rolü ilk planda gelmektedir. İsteyerek veya istemeyerek, bilerek veya farkında olmadan yapılan tahayyüller, korkulan veya arzu edilen şeyi şahıs için vazgeçilemez hale

getirmektedir.

Erdem - Bu iddianızın doğruluğunu ispatlayabilecek durumda mısınız?

Özden - Bunun en büyük ispatı Hipnoz denilen hipnotizma veya manyetizma uykusudur. Hipnoz esnasında şahısa bir takım tahayyüller verilir ve şahıs onları doğru olarak kabul ederse uyandıktan sonra o doğru diye tahayyül ettiği yolda yürümek zorundadır. Yani tahayyüller, hele hipnoz içindeki tahayyüller arzulara ve diğer düşüncelere hâkim olurlar. Bu esas bilinirse tahayyülleri iyi yola çevirmekle terbiyede, hastalıkların tedavisinde, kitlelerin iyi yollara yöneltilmesinde çok üstün neticeler alınabilir. Nitekim bahsettiğim korku hastalıkları diğer her metottan daha üstün bir şekilde hipnotik ve manyetik tedavilerle iyileştirilebilmektedir.

Erdem - Şimdi benim bahsettiğim hastanın yani "Öleceğim, deli ola-

cağım, sokağa yalnız çıkarsam başıma bir hal gelecek" diye korkan hanımın hastalığının sebebi nedir?

Özden - Sebep her hastaya göre değişir. Hekimin yapacağı ruhi tahlillerle bu sebebi arayıp bulması gerekir. Ben size sebeplerin nasıl hastalığa götürdüğünü, yani hastalığın oluş mekanizmasını tıp dilinde anlatıyorum. Oluş mekanizması bilinirse sebepleri daha başlangıçta durdurmak veya oluşmuş hastalığın tedavisinde bu mekanizmanın işleyişini durdurarak netice almak kolay olur. Hekim olmadığınızda, bir hastanın tedavisi ile uğraşmayacağınıza göre bu işin detaylarını öğrenmenizde fayda görmüyorum. Sizin için bu çeşit hastalıklara meydan vermemenin, ruhi bir huzur ve denge içinde olmanın yolunu öğrenmek daha faydalıdır.

Erdem - Benim de öğrenmek istediğim bu. Yani bu hastalığa tutulmaktan nasıl kurtulur?

OLAYLARI GÖZÜNÜZDE BÜYÜTMİYİNİZ

Özden - En mühim şey olayları gözünüzde büyütmemektir.

Her insanda karşılaşılabileceği çeşitli problemlerin üstesinden gelecek gizli kudretler vardır. Devamlı ve usûlünce çalışan, kendine ve bu gizli kuvvetlerine güvenerek devamlı mücadele eden bir kimse mutlaka başarıya ulaşır. Bazı kendine iftira eden, kendini daima küçük gören, kötileyen kimseler vardır. Onlara şu ölçüyü veriyorum: Eğer okuduğunuz bu yazıyı, hatâ bu yazının tek bir cümlesini anlayabiliyorsanız, siz normal bir zekâya ve bahsettiğim o gizli kuvvetlere sahip kimselerdensiniz.

Öyleyse "Ben yapamam, edemem, başaramam" şeklindeki kötülükleri bir müddet için bir kenara koyup hemen işe koyulun, çalışın, ümitle, neticeden emin olarak uğraşın. Bir gün istediğiniz şeylerin elinize geldiğini göreceksiniz. Dertleri, sıkıntıları, başarısızlıkları, hataları, günahları ve karşılaştığınız problemleri gözünüzde büyütmeyiniz.

ANTENLERİNİZİ DIŞA ÇEVİRİNİZ

Erdem - Bunları gözde büyütmemek nasıl mümkün olacak? Devamlı o hale üzülen bir kimse devamlı onu düşünür.

Özden - İşte en büyük hata da budur. Devamlı aynı şeyi düşünmek, onun dışında hiçbir şeyle meşgul olmamak veya ilgilenmemek ruhu bir tek noktaya bağlamak demektir. Böyle bir kimse antenlerini içine çevirmiş, hep kendi istasyonunu dinleyen bir insandır. Kendi istasyonu bozuk bir plak gibi hep aynı şeyi, aynı derdi tekrar edip duruyor. Bu

durumda bir kimseyi sıkıntıların basmasından daha tabii ne olabilir?

İşte burada yapılacak ilk iş antenleri dışa çevirip başka istasyonları dinlemektir.

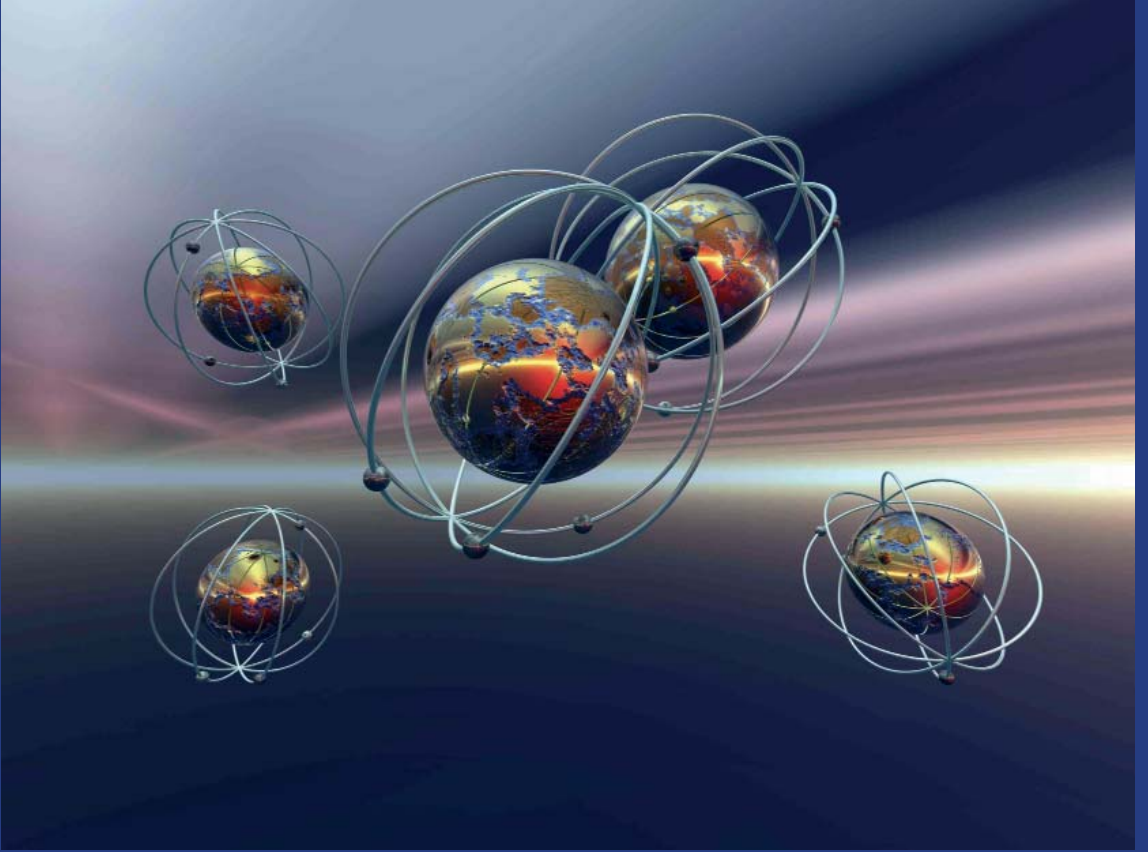
Başkalarının derdini, problemlerini, sıkıntılarını dinlemek, onlara çareler düşünmek, yardım etmek mucizevî neticeleri hâsıl edecektir. Böyle yapan bir kimse evvela monotonluktan kurtulur. Hep kendi istasyonunu, kendi derdini dinlemek monotonluktur, ruhu ve zihni yorar, insanı sıkır. İkincisi başkalarının dertleriyle ilgilenmek kendi dertlerini yavaş yavaş unutturur. Üçüncüsü çok candan dostlar bulur, onlardan gelecek karşıt yardımlar kendisine huzur verir.

Bir kimse ne kadar çok kimsenin derdine ve sıkıntısına ortak olursa o kadar çok boşalır ve o kadar zengin bir görüşe ve ruh haline ulaşır. Kendisiyle, dertleriyle meşgul olan yani antenleri içe çevirmiş kimse etrafla alakadar olmaz, başkalarının dertlerini duysa da ya onlara ilgisiz kalır ya da kendi derdine ekleyerek, yani yine kendine acıyarak ilgilenir. Her iki halde de bir egoistliğe ve merhametsizliğe sürüklenmiş olur. Bir egoistin ve merhametsizin sıkıntıdan kurtulması ise hiçbir zaman mümkün değildir.

Başkalarına acıyan, başkalarının dertleriyle ilgilenen, yani başkasına, dış âleme dönen kendi şifasını ayağına davet etmiş olur. Şifa onun ayağına gelir.

İthal Malı Materyalizizm

Ahmet Kayserilioğlu, Psikolog

“Tanrı İnancı” konusundaki dizi yazımda, Hıristiyan Batı'da başlayıp tüm dünyayı sarmış olan inkârcı materyalist akımın tarihsel serüveni üzerinde son aylarda epeyce durmuştum. III. Selim'den ve Tanzimat'tan başlayarak Batı'ya pencerelerini açan Türkiye'miz de bundan nasibini almakta gecikmemişti. Ülkemizde, Batı'daki gibi şiddetli bir din-bilim çatışması, engizisyon canavarlıkları yaşanmamış olmasına rağmen bu böyle olmuştu. Hem batı hayranlığı, hem de Müslüman dindarların davranışları, özellikle aydın kesimde inkârcılığın, nihilizmin, en azından agnostik düşüncenin (bilinemezlik) artmasına neden olmuştu. Geri kalmamızda en büyük suçu İslâm'da görmek de bir modaydı sanki. İslâm'ın 1400 yıllık tarihsel akışına hiç göz atmadan, kendi çağındaki dindarların davranışlarına bakarak Marx'ın "Din afyondur" sözünün doğrulamasını görüyorlardı her an. Dinin günümüzdeki uygulamalarının Tanrı'nın gerçek dileğine uyup uymadığı konusunda elbette söyleyecek çok sözümüz var. Ama bu hep böyle mi idi acaba?!. İslâm'ın gerçekten doğru uygulandığı geçmiş yüzyıllarda dinin toplumlara frenleyip geriletmesinin tam tersine, nasıl da ilerletip yükselttiğinin örneklerine kısaca bir göz atmamız bu nedenle çok önemli. Geçmişimizle övünüp yan gelip yatmak için değil, dinin gerçeklerini doğru değerlendirip, hayat görüşümüzü sağlam esaslar üzerine bina etmek için yapmalıyız bunu. Müslüman âlimlerin geçmişte özellikle pozitif bilimlere olağanüstü katkılarını ve Batı'nın bugünkü bilimine temel taşı olduğu gerçeğini doğru kaynaklardan sizlere aktardıktan sonra, "bugün ülkemizde ne yapmamız gerekir?" sorusu üzerinde kısaca duracağım.

İSLÂM GÜNEŞİ

Avrupa Ortaçağın karanlık yıllarını yaşarken ve hiçbir ümit ışığı belirtisi göstermezken Yaradan'ın düzeni eli boş durmuyordu. Bambaşka bir yerde bin yıldan beri uyuyan Arabistan çöllerinde görevlendirilen bir gülyüzlü peygamber Muhammed, Avrupa derin gaflet uykusunda iken büyük görevine başlıyordu. Onun 23 yıl gibi kısa bir zaman süresi içinde görevini nasıl üstün bir başarı ile tamamladığını, öldüğünde hemen hemen tüm Arabistan'ı İslâm bayrağı altında topladığını hepimiz biliriz. Ölümünden sonra yayılma hızı aynı temposunu korumuş, 80 yıl içinde İspanya'dan Çin'e kadar üç kıtaya yayılmışlardı. Çöl insanından kısa sürede dünya çapında yetenekli askerler, komutanlar, yöneticiler çıkarılması elbet önemliydi. Ama daha önemlisi, çöl insanının bin yıldır sırtını döndüğü bilgiye, araştırmaya, öğrenmeye, bulmaya Kuran'ın emirleri ve peygamberin buyrukları doğrultusunda büyük bir aşk ve şevkle saldırmasıydı.

ÇEVİRMENLER ÇAĞI

O devirde Kuran sadece ölülerin arkasından okunan, raflarda saklanan bir kitap değildi. Her satırı gönüllere gömülü, her âyeti davranışlara aksetmiş yaşanan bir kitaptı o. Müslümanlar "Bilenle bilmeyen bir olur mu?" âyetini hayatlarına uyguladılar. Ele geçirdikleri ülkelerin gayrimüslim bilginlerinin öğrencisi olmakta hiç tereddüt etmediler. Onlardan Hint, İran ve Eski Yunan

düşünce sistemlerini, Sokrat, Eflatun, (Platon) Aristo'yu ve o devirde bilgi namına ne varsa her şeyi öğrendiler. Çeşitli uygarlık eserlerini Arapça'ya çevirttiler. 750 ile 900 yılları arasında o kadar çok çeviri yapıldı ki, tarihçiler haklı olarak bu döneme "Çevirmenler Çağı" demektedirler. Ve bir de görüldü ki, gayrimüslimlerin öğrencileri olan Müslümanlar öğretmenlerini çoktan geçmişler ve onlara öğretmeye başlamışlar.

ALTIN ÇAĞ

Çevirmenler çağını izleyen 900-1100 arasındaki 200 yıl boyunca İslâm düşünce hayatında gerçekten bir "Altın Devir" yaşanmıştı. Müslümanların öğrenme ve bilme aşklarının yanı sıra, Kuran ahlâkının sağladığı nizam ve huzur da uygarlığın gelişmesinde önemli rol oynuyordu. Nitekim 9. Asırda Doğu Avrupa'dan Kudüs'e giden Hıristiyan hacılar bunu itiraf ederek: "Hayat ve mallarımızın İslâm ülkelerinde kendi ülkemizden daha emniyet içinde olması bizi hayrete düşürdü" demişlerdir.

Rus din tarihçilerinden biri şöyle yazmaktadır: "Haçlı seferleri sırasında papazlar ve yerli Hıristiyan halk, Müslüman hâkimiyeti altında yaşamayı,

Musa el Harizmî

barbar Avrupalıların hakimiyetine tercih ediyorlardı."

Altın Devirde matematik, fizik, astronomi, tıp gibi pozitif bilimlerde

olduğu gibi, felsefede de öylesine büyük bilginler yetişti ki, onların eserleri yüzyıllarca Avrupa'ya önderlik etti. 9. yy da Harizmî ailesinin ve özellikle Musa el Harizmî matematik çalışmalarıyla cebir ve denklemin ilk esasları kuruldu. Onun "El Cebir V'el - Mukabele" kitabının Latince çevirisinden denklem kurma ve çözme metodunu öğrenen Avrupalılar, bizim cebir diye bildiğimiz konuyu, bu nedenle Algebra diye isimlendirdiler. Romen rakamlarıyla toplama, çıkarma, çarpma, bölme işlemlerinin ne kadar zor olabileceğini bir düşünün. Müslümanlar Hint kitaplarının çevirilerinden yararlanarak, sıfır dahil on rakamlı ve her defasında 10 kat artan basamaklı desimal sayı yazma sistemini son derece kullanışlı hale getirdiler.

Musa El Harizmî'nin bir başka kitabından bu kolay sayı ve hesap sistemini öğrenen Avrupalılar, buna rağmen nice yüzyıllar elverişsiz Romen rakamlarıyla cebelleşe cebelleşe nihayet Harizmî'nin kolay yöntemini kullanarak

matematikte büyük aşamalar yapma imkânına kavuştular.

İbni Heysem ışık kanunlarının pek çoğunu buldu. Cabir bin Hayyan kimya biliminin temellerini attı. Tıp alanında İbni Sina'nın "Kanun" adlı eseri Ortaçağ'da hem Doğu'da hem Batı'da klasikleşti. 700 yıl Batı'ya tıbbi öğretti ve 19. yüzyıla kadar onu aşan da çıkmadı.

Bu 200 yılın en belirgin tarafı Zekeriya Razi, Farabi, İbni Heysem, Biruni, İbni Sina gibi. Altı Çağın büyüklerinin hem pozitif bilimlerde hem de özellikle Yunan felsefesinde birer üstad olmalarıdır. Onların hiçbiri tek taraflı bilgiye sahip değillerdi.

1200'lü yıllarda yaşamış olan Mevlâna İslâm'ın bu emsalsiz birikiminden yararlanarak eserlerini kaleme aldığından, bugün bile tüm dünyanın hayranlığını kazanmaktadır. Aynı yıllarda yaşamış olan Hıristiyan din bilgini Aquinolu Thomas ile Mevlâna'yı karşılaştıracak bir doktora tezi, düşünce hayatında ve hayat görüşünde o devirde Doğu'nun Batı'ya karşı ezici üstünlüğünü açıkça gözler önüne serecektir.

Altın Çağda Zekeriya Razi'nin kurduğu, pozitif bilimlere temel kabul eden bir "Doğa Felsefesi" ekolü maalesef gelişemedi. Kuran pek çok âyetinde evreni, doğayı, olayları incelemeyi öğütlediği halde bu yolda devam

Batuların Rhases ismini verdiği Zekeriya Razi (865-925)

edilmemesi, Altın Çağın sonundan yani 1100 den itibaren bir duraklama devrine girilmesine sebep oldu. Osmanlı İmparatorluğu İslâm uygarlığının durakla-

ma ve gerileme dönemlerinde hüküm sürdüğünden, Altın Çağdaki büyük bilimsel ilerlemenin bizde sürdürülememiş olmasını doğal karşılamalıyız.

İslâmiyet duraklamaya girerken, Tanrı'nın güneşi bu defa Avrupa'ya doğru yol alıyordu. İslâmiyet, insanlığın uygarlıktaki geçmiş birikimini toplamış, üstün katkılarla onu söz yerindeyse uçuşa hazır hâle getirmiş ve orada durmuştu. Bu birikimi kim alır kullanırsa yükselecek olan o olacaktı. Çok şükür ki, Avrupa bu fırsatı iyi değerlendirdi. Keşke pozitif bilimlerin yanısıra Kuran'ın inançla, doğru yaşam kurallarıyla ilgili temel öğütlerine de kulak verip, Hristiyanlığa sokulmuş safsatalardan, hurafelerden kendilerini kurtarabilselerdi. Kuran büyük bir hoşgörü ile Hristiyanlara şöyle seslenir:

"İncil sahipleri, Allah'ın onda indirdiği ile hükmetsinler. Kim Allah'ın indirdiği ile hükmetmezse işte onlar yoldan çıkmışlardır." (5/47)

Belli ki istenen din değiştirmeleri değil dine insan eliyle sokulmuş yanlışlardan kurtulmalarıdır. Eğer bu yapılsaydı, bilim ilerlerken her defasında karşısında dinin yanlış dogmalarını bulmayacak, bunca kan dökülmeyecek, din ile bilimin arası bu denli açılmayacaktı. Madalyonun iki yüzü gibi, maddi ve manevi bilgiler bir bütünü oluşturacak şekilde sentez edilebilseydi, bugünün koyu materyalizmi hiç yaşanmadan insanı yokoluşun sınırına getiren bunca problemle karşılaşmadan günümüze ulaşılabilirdi.

1400 YILLIK BOŞLUK

Batı'nın, son kutsal kitap Kuran'dan ve İslâm'ın manevi kültüründen bu denli uzak yaşaması içimde öyle bir yara ki, hiç olmazsa bundan sonraki yıllarda bu boşluk dolsun artık diyerek, geçmiş bir yazımda aynen şunları dile getirmekten kendimi alamamıştım: "İslâm'ın kutsal kitabı Kuran; Hz. Muhammed'den önceki tüm peygamberleri ve getirdikleri ilahi öğretileri kabul ve tasdik eder. Aslında Müslü-manlığın ilk peygamber Hz. Âdem ile başladığını ve son nebi Hz. Muhammed ile tamamlandığını, yani Yaradan'ın katından gelen bilgilerle oluşmuş tüm semavi dinlerin aslında 'İslâm' olduğunu Kuran açık âyetlerle, hiçbir aykırı yoruma fırsat tanımadan dosdoğru ortaya koyar. Daha da öteye giderek, tüm dinleri Hz. İbrahim'in tek Tanrılı inancında anlaşılabilirliğe davet eder.

Kuran'da en çok Hz. Musa ve Hz.

İsa'nın adı anılır. Onların Tevrat ve İncil'de anlatılan mucizelerinin ve inananlarla yaptıkları emsalsiz mücadelelerin pek çoğu yeniden anlatılarak onaylanır. Hz. İsa'nın babası olmadan, Yaradan'ın emri ve melek Cebrail'in aracılığı ile bakire Meryem'in oğlu olarak doğduğu, beşikte iken konuştuğu, ölüleri diriltme gücüne sahip kılındığı Kuran'da defalarca tekrarlanır.

Kuran geçmiş peygamberleri ve kutsal kitapları onaylamakla beraber; insanların sonradan kitaplarda yaptığı ekleme ve çıkarmalara ve onlara dayanarak yaptıkları yanlış yorumlara şiddetle karşı çıkar. En çok üzerinde durduğu ve kesinlikle reddettiği ise, bazı Hıristiyanların yorum üzerine yorum getirerek Hz. İsa'yı Tanrılaştırma yanlışlarıdır.

İnsanların bağınazlığına, eskiye sınıksız yapışarak yanlışta ısrar edip kendileri yenilemekten, temizlemekten yoksun bırakmalarına, birliğe giden dümdüz yolu bırakıp yan yollarda ayrılık ve düşmanlık naraları atmalarına tarihte ne kadar çok tanık olduk. Kuran'ın başına gelen de aynısı. Tek Tanrılı İbrahim'in dininde birleşme çağrısı bile cevapsız kaldı. Ve 1400 yıl boyunca nice nesiller, nice milyarlar, insanlığın ortak malı Kuran'dan mahrum yaşadı. Bu trajedi bugün de aynen böyle devam edip gidiyor.

Birliğe en çok muhtaç olduğumuz - yokoluşumuzu ancak gerçekler üzerinde anlaşılıp birleşmekle, ilâhi ahlâk kuralları

ışığında yaşamakla önleyebileceğimiz - bu hayati önemdeki günlerde; dünyanın en kültürlü Batı insanların da içinde olduğu dörtte üçlük dünya nüfusu ne yazık ki, Yaradan'ın katından gönderilmiş son öğütlerden, bilgilerden habersiz yaşıyor. Yunusları, Hacı Bektaşları, Mevlânaları yetiştirip olgunlaştıran bu ilâhi öğretiyi değil mi idi? İnsanlığın kültür birikimindeki bu kayıp halkanın yerine konması; bu büyük boşluğun bir an önce doldurulması dünya barışı, dirliği, birliği, esenliği için vazgeçilmez bir görev yüklüyor sorumluluk sahibi hepimize! Peki ama bu nasıl mümkün olacak?

Kalın duvarlarla birbirinden ayrılmış dinler bunu tarih boyunca yapamadı, hattâ birbirlerinden her geçen gün daha da uzaklaştı. Yeni bir nebi ve yeni bir din gelmeyeceğini, Hz. Muhammed'in dinler dönemini kapattığını da biliyoruz. İşte ilâhi âlemin rehber varlıklar aracılığı ile insanlığa yeni bir kapı açması, yeni bir manevi aydınlanma çağı yaşatması, şimdilerde tam da bu ihtiyacın giderilmesi için olmakta dünyanın dört bir yanında...

Aslında rehber varlık bilgilerinin 150 yıllık bir mazisi var. Ama şu son yıllarda patlama tarzında her taraftaki küçük ve büyük grupların medyumlar kanalı ile aktarılan bilgilerle aydınlatılıp yetiştirilmeleri dünya tarihinde bu yoğunlukta ilk yaşanan bir fenomen.

İşte bunlardan biri olan ABD Kaliforniya'da 21 yıldan beri bilgiler veren ve dünyanın her tarafını dolaşan, Birleşmiş Milletlerde bile pek çok celse yapan Kryon isimli rehber varlık, Batı insanının bu 1400 yıllık ilâhi bilgi boşluğunun kapatılmasının İncil ve yorumlarında Kuran'ın da değindiği yanlışların giderilmesinin büyük önemine vakıf olduğundan mesajlarında Hz. İsa, Hz. Muhammed ve İslâm'a sık sık değinmek gereğini duymaktadır.

Anlaşıyor ki, ancak rehber varlık bilgileriyle batı aydınları kilisenin bağnazca set çekmelerine aldırış etmeden bu büyük 1400 yıllık boşluğu doldurup, dünya çapındaki kültür birliğinin temellerini atabileceklerdir.

"THE NEW YORK TIMES" GAZETESİNDE İSLÂM UYGARLIĞI

Kısaca değindiğim İslâm'ın o muhteşem yıllarını daha detaylı öğrenmek isteyenlere Alman doğubilimci Sigrid Hunke (1913 - 1999) hanımın Altın Kitaplarca yayınlanmış kısaltılmış çevirisi "Allah'ın Güneşi Avrupa'nın Üzerinde " kitabını ya da aynı eserin Bedir Yayınevinde "Avrupa'nın Üzerine Doğan İslâm Güneşi" adıyla tam çevirisini okumalarını hararetle tavsiye ederim.

Bilim tarihi ile ilgili değerli çalışmalarından dolayı önemli ödüller kazanmış olan Amerikalı fizik ve kozmoloji uzmanı Dennis Overby'ın 30 Ekim 2001'de The New York Times

gazetesindeki İslâm uygarlığı ile ilgili yazısının Bilim ve Ütopya dergisinin Eylül 2010 sayısındaki çevirisinden bazı alıntılar yaparak geçmişteki İslam uygarlığı ile ilgili en yeni görüşleri aktarmak istiyorum.

"Kuran tarafından bilgiyi aramakla ve Tanrısal bildirimler için doğayı okumakla görevlendirilmiş ve ayrıca Eski Yunan hikmetinin kısmen gömülü kalmış hazinesinden esinlenmiş olan Müslümanlar, Ortaçağlarda dünyanın bilim merkezi olan bir toplum yaratmışlardı. Arap dili 500 yıl boyunca ilim ve irfanla aynı anlama gelmiş ve modern üniversitelerin öncüleri cebir, yıldızların adları ve hattâ deneysel bir araştırma olarak bilim anlayışı, bu Altın Çağın onur verici gelişmeleri arasında sayılmıştır. Oklahoma Üniversitesinden Bilim Tarihi profesörü Dr. Jamil Ragep, 'Avrupa'daki hiçbir şey, takriben 1600 yılına gelinceye değin İslâm âleminde yapılanlarla karşılaştırılmaz' demektedir.

"Ancak tarihçilere bakılacak olursa, bu Altın Çağ hakkında hâlâ çok az şey bilinmektedir. Bu dönemden kalma büyük bilimsel yapıtlardan ancak

birkaçı Arapça'dan çevrilmiştir. Ve binlerce yazma, henüz çağdaş âlimler tarafından okunmamıştır. Dr. Sabra, İslâm bilim tarihini henüz incelenmeye başlanmamış bir alan olarak nitelendirmektedir. Bilginler şu hakikati dile getirirken çok büyük bir sıkıntı çekerler ve üzüntülü görünürler: İslâm'ın zengin entelektüel tarihi son yıllardaki olaylar yüzünden imaj kaybına uğramıştır. Geleneksel olarak İslâm, ilim ve irfanı teşvik etmiştir. Georgetown'daki Müslüman - Hıristiyan Muta-bakatı Merkezinden

Dr. Osman Bakar: 'İslâm ile bilim arasında çatışma yoktur' demektedir.

Muhammed'in orduları, 7. ve 8. yüzyıllarda Arap yarımadasından çıktıklarında ve İspanya'dan İran'a kadar uzanan ülkelere yayıldıklarında Platon'un, Aristoteles'in, Demokritos'un, Pythagoras'ın, Arkhimesdes'in, Hippokrates'in ve diğer Yunan düşünürlerinin yapıtlarını da uygarlıklarına dahil etmişlerdi... Dr. Lindberg: 'Batı, Yunan biliminin yetersiz bir türevine, doğu ise hepsine sahipti' demektedir.

965'de Irak'ta doğan İbn El Heysem modern optiğin temelinde bulunan ışık ve görme deneyleri yapmış ve hattâ bilim, felsefi tartışmaların yanısıra deneye de dayan-

ması gerektiğini söylemiştir. Dr. Lindberg'e göre: 'O, Arkhimesdes, Kepler ve Newton gibi büyük matematikçi bilginler arasında sayılmalıdır.' Şimdi Özbekistan'a bağlı bir şehirde 973 yılında doğan matematikçi, astronom ve coğrafyacı El Birûnî, 13.000 sayfayı kapsayan 146 kadar kitap yazmıştır ve bunlardan birisi de Hindistan'la ilgili çok ayrıntılı bir sosyolojik ve coğrafi incelemedir. İbni Sînâ ise, 981'de şimdi Özbekistan'daki Buhara yakınlarında doğan bir hekim ve filozoftur. Kendisi 1 milyon kelimelelik bir tıp ansiklopedisi olan ve 17. yüzyıla kadar Batı'da bir el kitabı olarak kullanılan "Tıbbın Kanunları" adlı kitabı derlemiştir.

YANLIŞ UYGULAMALARA KULAK ASMADAN DİNİN ÖZÜNÜ ARAŞTIRMAYA KOYULMAK...

"İslâm bugün Kuran'ın ve Hz. Muhammed'in dileğine uygun yaşanıyor mu?" sorusunu cevaplamak çok kolay. Esas görevi güzel ahlâkı öğütlemek ve yaşatmak olan dinin sadece şekil ve merasimleri öne alıp neredeyse başörtüsüyle anılır olmasının doğruluğu, iyiliği, bilgiyi, çalışmayı, sevgiyi geri planlara atmasının anlaşılır tarafı olabilir mi?

Yalnızca tek bir örnek bile, tutuculuğun ne kadar dal budak saldığını apaçık ortaya koyuyor. Eski Diyanet İşleri Başkanlarından, Kuran tefsiri dahil pek çok değerli ilâhiyat kitabı

yazarı Prof. Dr. Süleyman Ateş, sırf Kuran'ın Bakara Sûresinin 62. ayetini yorumlarken diğer din sahiplerinin de cennete gidebilecekleri sonucuna vardı diye ne kadar tenkitlere, hücumlara, dışlamalara uğradı bilemezsiniz. Bir müftü "Süleyman Ateş Ateşle Oynuyor" diye kitap bile yazdı. Süleyman Ateş, "Bir Ömür Böyle Geçti" isimli anı kitabının ikinci cildinde bu konuda kendisine yapılan hücum ve dışlamalardan acı acı yakınır.

Ama sadece bu görüntülere aldanıp dinin gerçek özünü hiç inceleme, araştırma gayretine girmeden inkâra sapmanın da anlaşılır hiçbir tarafı yok. Ve ne yazık ki, bugün aydınlarımızın pek çoğunun da yaptıkları tamamen bu. "Dinde zorlama yoktur" Kuran'ın en son inen hüküm âyetlerindedir. Kimsenin inancını, ibadetini sorgulama hakkına hiçbirimiz sahip değiliz. Bu tamamıyla birey ile Âlemleri Rabbi arasındaki bir konu, kimseyi de ilgilendirmez. Ne var ki, bin yıldan beri içinde yaşadığımız İslâm kültüründen bu denli habersiz yaşanmasını alabildiğine eleştirmek hem hakkımız hem de boynumuzun borcu. Aydınlarımızın kitaplarında bol bol Batı kültüründen alıntılar yapıldığı halde, İslâm kaynaklarından hemen hiç yararlanılmamasını neyle açıklayabiliriz acaba?!. Âyet ile hadis arasındaki farkı bile bilmemek övünülecek bir şey mi?

Atatürk'ün okuduğu kitaplar listesi bugün elimizde. Altını çize çize İslâm kültürü ve tarihi ile ilgili nice eserler

okumuş. Atatürk'ün Elmalılı Hamdi Yazır'a hazırlatıp, devlet parası ile yayınlattığı, bugün hâlâ aşılamamış 9 ciltlik Kuran tefsiri ve Buhari Hadisleri Külliyyatı da bizleri öğrenmeye yöneltmeyecekse başka ne yapılabilir ki?

En azından tarihimizi ve halkımızı daha iyi anlayabilmek için bile olsa, mutlaka akıl ve mantık ışığında İslâm kültürünü yeterince inceleyip özümsemeliyiz. İnanıp inanmamak, uygulayıp uygulamamakta herkes alabildiğine özgür.

Ülkemizde İslâm artık sadece geri kalmış yörelerin, köylülerin dini değil bugün. Yüksek tahsilli, bilimle aydınlanmış dindar çok kişi var şimdi etrafımızda. Onlar eleştirisel bakmayı, akıl ve mantık süzgecinden geçirmeyi korkusuzca benimseyip, dinin özündeki hiçbir devirde değişmeyen ilâhi ahlâk prensiplerini halkımızla paylaşmanın aşkını yaşadıklarında; İslâm kültürünü özümsemiş ama dinsel ritüellerden uzak yaşayan aydınlarımızla pek çok konuda anlayış birliğine varmaları ne kadar kolay olacak!

(Gelecek sayıda 19. yüzyılın ikinci yarısında batı dünyasında yaşanmış büyük parapsikolojik olayları inceleyeceğiz)

Bilgelik Belgeleri

Güngör Özyiğit, Psikolog

TALMUD

Talmud, sözlü Tevrat da denilen, Musa'nın Sina Dağı'nda Tanrı'dan aldığı buyrukların sözlü bir açıklamasıdır. Musa bunları Yahudi halkına öğretmiştir. Tanrı'dan Musa'ya, Musa'dan halkına aktarılan bu sözlü bilgiler, yüzyıllar önce, dinde derinleşen bilgiler tarafından derlenmiş ve günümüze kadar gelmiştir.

Musa'nın dağda aldığı On Emir, buzağının ancak görünen kısmıdır. Aslında 603 yasa daha vardır. Toplam 613 buyruğun her biri eşit derecede önemli, kutsal ve bağlayıcı olarak kabul edilir. Bu buyrukların 248 tanesi "Yap" tarzında olup, kişiye nasıl davranması gerektiğinin ölçülerini verir. 365 tanesi ise "Yapma" şeklinde olup, kişiyi sakınılması gereken yanlışlara karşı uyarır.

Yahudilere verilen en kutsal emir Tevrat (Tora) öğrenmeleridir. Ancak kutsal bilgiyi anlama, açıklama ve uygulamadaki zorluklar, onlar için

Talmud öğrenmeyi zorunlu hale getirmiştir. Ne var ki Talmud okunmak için değil, öğrenilmek içindir. Bu da, öğrenmeye istekli kişi için, buna adanmışlığı gerektirir.

Talmud, bilgiden çok bilgeliği içerir. Bilge kral ve peygamber Süleyman'ın dediği gibi "İki birden iyidir; çünkü biri düşerse, öteki onu kaldırır." Birliğin dayanışmacı ve tamamlayıcı gücü ancak bu denli özlü dile getirilebilir.

Amerika'nın, kurucu atalarından Thomas Jefferson'un kütüphanesinde en seçkin yeri Talmud serisinin aldığı bilinmektedir. Talmud öğrenimi çağımızda ünlü aktris ve solist Barbara Streisand'a kadar birçok kişinin ilgisini çekmiştir. Albert Einstein'a 1955 yılında, yaşamının sonuna yaklaşırken, yeniden yaşama imkânı bulsa, neyi farklı yapardı diye sorulduğunda şu şekilde yanıt verir: "Hiç kuşkusuz Talmud öğrenirdim."

MANTIK SINAVI

Genç bir adam, ünlü bir Talmud bilgesine (hahama) gelerek, Talmud öğrenmek istediğini bildirir. Aralarında şöyle bir konuşma geçer:

- Aramice biliyor musun?
- Hayır...
- İbranice?
- Hayır...
- Tevrat öğrendiniz mi?
- Hayır... Ama Columbia Üniversitesinde felsefe okudum. Harvard'da Aristo mantığı üzerinde doktora yap-

tım. Şimdi de Talmud öğrenerek eğitimimi tamamlamak istiyorum.

Bilge haham, gence, Talmud öğrenmeye hazır olmadığını söyler. "Ancak" der "Sizi mantık konusunda sınavabilirim. Sınavı geçerseniz size Talmud'u öğretebilirim."

Delikanlı sınavı vereceğinden emin olarak, bu öneriyi memnuniyetle kabul eder. Bunun üzerine haham iki parmağını kaldırarak, beden diliyle de konuyu somutlayarak soruyu sorar: "İki hırsız aynı bacadan sürünerek bir eve girerler. Birinin yüzü temiz, diğerininki kirlidir. Hangisi yüzünü siler?" "Yüzü kirlili olan" cevabını verir genç adam. "Yanlış" der bilge haham. Ve mantıklı bir açıklama getirir: "Yüzü kirlili olan, temiz olanı görenek, kendi yüzünün de temiz olduğunu düşünür. Yüzü temiz olan ise, kirlili olanı gördüğünden, kendi yüzünün de kirlili olduğunu düşünür. O yüzden yüzünü yıkayıp silen, yüzü temiz olanıdır."

Genç adam "çok mantıklı" dedikten sonra, sınanmak için bir hak daha ister. Haham bu dileğini yerine getirerek, yine aynı soruyu sorar. Felsefeci ve mantıkçı genç gülererek: "Bu şaşırmacalı bir soru. Yüzü temiz olanın yüzünü sildiğini belirledik az önce" der. Haham yine yanıldığını söyler: "İkisi de yüzünü yıkar" dedikten sonra mantıksal gerekçesini gösterir: "Yüzü kirlili olan, temiz olanı görür ve kendi yüzünün de temiz olduğunu sanır. Yüzü temiz olan, kirlili olanı görür ve kendi

yüzünün de kirlili olduğunu sanır. Kirlili yüzü adam, temiz yüzünün silindiğini görünce, o da yüzünü siler."

Genç adam bunu düşünemediğini söyleyerek, yenilen pehlivan güreşe doymazmış hesabı, sınanmak için bir hak daha ister. Bilge haham bu dileği kabul ederek, bir kez daha aynı soruyu sorar. Genç adam "İkisi de siler" diye kestirip atar. Bilge haham "Yine yanlış" der ve devam eder: "İkisi de yüzünü silmez. Mantığa vurduğumuz da yüzü kirlili olan, temiz olana bakar ve kendi yüzünün de temiz olduğunu sanır. Yüzü temiz olan ise arkadaşının kirlili yüzünü görür ve kendi yüzünün de kirlili olduğunu sanır. Ancak yüzü temiz olan, yüzü kirlili olanın yüzünü silmediğini görünce, o da yüzünü silmez. Dolayısıyla hiçbiri silinmez."

Genç adam, umudunu yitirmiş halde, sınanmak için son bir hak daha ister. Talmud bilgisi bunu da kabul ederek, yine ve inadına aynı soruyu sorar. Genç adam "Yok artık" dercesine, kesin bir dille "İkisi de yüzünü silmez" der. Haham "Yine yanıldın" dedikten sonra şu sözlerle sınava son verir: "Aristo mantığının Talmud öğrenmek için yeterli olmadığını anlamışsındır herhalde. Bir kere sorunun kendisi mantıksız. Şöyle ki, aynı bacadan giren iki adamın, birinin yüzü temiz, diğerinin yüzü kirlili olur mu hiç?"

Bozuma uğramış genç adam, kızgın bir halde meydan okur bir eda ile dikkelenir: "Bir dakika! Aynı soru için bana

birbiriyle çelişen üç tane yanıt verdiniz. Bir sorunun üç doğru cevabı olamaz. Bu imkânsızdır." "Hayır, oğlum" der haham "Bu, Talmud'dur!"

Düz mantıkla, öyle Aristo-Hiristo mantığıyla "hikmet" denilen manevi kaynaklı derin bilgiler kavramlanamaz. Bunun için olaya birçok açıdan bakabilen, yuvarlağı tam görmeye çalışan, esnek ve bütüncül (holistik) bir mantık gerekir. Bu da ancak yaşanmışlıkla elde edilir.

ÜÇ SORU BİR YANIT

Böyle mantığa perende attıran tartışmalar, felsefecilerle tasavvuf ehli arasında da tarih boyunca süregelmiştir. İşte bunlardan biri. Bir grup felsefeci, Şems'i sınamak ve açık düşürmek için "Sana bazı sorularımız var" derler. Şems de "Sorun o zaman" diye meydan okur. Felsefeciler sormaya başlar: "Allah var dediniz. Oysa görünmez. Göster de inanalım." Şems "Diğerini de sorun bakalım" der. Soru gelir: "İblis'in ateşten yaratıldığını söylersiniz. Sonra da ateşle ona azabedilecek dersiniz. Hiç ateş ateşe azap eder mi?" Şems "Başka sorunuz var mı?" diye sorar. Felsefeciler üçüncü ve son sorularını sorarlar: "Ahrette herkes hakkını alacak, yaptıklarının cezasını görecektir diyorsunuz. Bırakın insanları, canları ne istiyorsa yapsınlar. Niye karıştıyorsunuz, baskı yapıyor, hak arıyorsunuz?"

Felsefecilerin soruları bittikten sonra Şems "İşte size cevabım" diyerek elin-

deki kuru kerpici felsefecilerden birinin kafasına vurur. Felsefecinin kafası aldığı darbeden dolayı fena halde acır. Derhal zamanın kadısına (yargıcına) gider ve davacı olur. Ve "Ben ona soru sordum. O benim başıma kerpiçle vurdu" diye şikâyetinde bulunur.

Şems "Ben ona sadece cevap verdim" diyerek kendini savunur: "Kadı efendi! Bana 'Allah'ı göster de inanayım' diye kafa tutarcasına bir soru sordu. Şimdi başıma kerpiçle vurduğumdan dolayı başının ağrıdığını söylüyor. Başının ağrısını gösterebilirsen de görelim o zaman. İkinci olarak bana ateşten yaratılan İblis'e ateşle nasıl azabedileceğini sordu. Ben de başıma, şu elimdeki toprak parçasıyla vurdum. Bundan dolayı başı acıdı. Oysa kendisi de topraktan yaratıldığına göre, toprak toprağa nasıl acı verir. Yine bana 'Bırakın herkes canı ne isterse yapsın, niye hak aranıyor?' diye son sorusunu sordu. Benim de canım o anda elimdeki kerpiçle başıma vurmamı istedi ve vurdum. Niye kalkıp da hakkını arıyor, kalkıp beni size dava ediyor? Bu dünyada küçük bir sorun için bile hak arandığına göre, sonsuz olan öteki dünyada niye hak aranmasın?"

Sonuçta felsefeciler sorularının cevabını somut bir olayın içinde almış olur. Şems de aklanır.

Felsefecilerin mantığı bir kez daha, sufilerin tanrısal mantığı karşısında yaya kalır.

TUZ VE SU

Bir yaşam ustası, öğrencisi olan çırağının sürekli olarak her şeyden yakınmasından usanır ve ona bir ders vermek ister. O nedenle çırağını tuz almaya gönderir. Ve bir avuç tuzu küçük bir testideki suya atıp içmesini söyler. Çıracak suyu içer içmez yüzü buruşur, ağzındakileri tükürmeye başlar. "Tadı nasıl?" diye soran ustasına sinirli bir tonda "çok tuzluydu" der. Usta çırağının kolundan tutup dışarı çıkarır. Az ilerideki gölün kıyısına götürür. Ve bu kez bir avuç tuzu göle atıp, gölden su içmesini ister. Söylenileni yapan çıracak, ağzının kenarından sızan suyu koluyla siler. Usta yine sorar: "Tadı nasıldı?" "Serinletici ve ferahlatıcı" diye yanıt verir çıracak. "Su tuzlu geldi mi?" diye tekrar sorar usta. "Hayır, su çok tatlıydı" der çıracak. O zaman usta, suyun kenarına diz çökmüş olan çırağının yanına oturarak şunu söyler: "Hayattaki ıstıraplar da tuz gibidir; ne azdır, ne çoktur. Hayatın tadı tuzu gibidir onlar. İstırapın miktarı hep aynıdır. Ve kims-eye kaldıramayacağı yük verilmez. Ancak bu ıstırapın acılığı, neyin içine konulduğuna göre değişir. Sana bir ıstırap isabet ettiğinde yapman gereken şey, ıstırapı veren şeyle ilgili duygularını ve bilgilerini genişletmektir. O vakit acıyı bal eylesin. O yüzden sen de artık bardak olmayı, testi olmayı bırak; göl olmaya, dahası derya olmaya gayret et." Acı en iyi öğretmendir aslında. İçimizdeki tohumların çatlayıp yeşermesine yol açarlar.

ASIL ANAYASA

Bir zamanlar birkaç bilge bir araya gelip, dünyanın en kısa anayasasını yazmaya koyulurlar Öyle ki, bu anayasa hem kısa olmalı, hem de her şeyi kapsamalı. Bunu başaran, dünyanın en bilge kişisi seçilecektir. "Allah, suçluları cezalandırır" der bilgelerden biri. Tek cümledir; kısa ve özdür. Ne var ki, diğer bilgiler bunun bir yasa değil, üstü örtülü bir tehdit içerdiğini söyleyerek karşı çıkarlar. Bir başka bilge, sevginin her şeyi kuşattığını düşünerek "Allah sevgidir" der. Bu da, doğru olmasına doğrudur ama biraz soyut kalır. İnsanın bu dünyada nasıl yaşamasına ilişkin olarak görevini tam anlamıyla açıklamaz. Sonunda bilgelerden biri, her sözcüğü tarta tarta ve tane tane şu öneride bulunur: "Kendimize yapılmasını istemediğimiz şeyi başkalarına yapmayın." Ve şunu da ekler: "Yasa budur; gerisi yorumdur."

Diğer bütün bilgiler bunu onaylar. Ve dünyanın en kısa anayasasını ortaya

koyan bilge, zamanının en bilge kişisi olarak ödüllendirilir.

İnsanların gerçekten bu dikkati göstererek yaşadıkları bir dünya, esenlik ve huzur diyarı olur.

ÜÇ KÜÇÜK ALTIN HEYKEL

Böyle bir dünya, doğrudan ve iyide olan erdemli insanların elbirliğiyle kurulacak, yani İNSAN'ın eseri olacaktır.

Hükümdarın biri, komşu hükümdar ve halkının anlama kapasitesini sına amacıyla, aynı görünüş ve ağırlıkta üç küçük altın heykeli armağan olarak gönderir. Ve hangi heykelin daha değerli olduğunu araştırıp bulmalarını ister.

Hükümdar kurultayını toplar. Heykeller bir bir irdelenir, iyice irdelenir. Üç heykel de birbirinin tıpatıp benzeridir. Aralarında bir fark görülmez. Bu durum, hükümdar ve yardımcılarını üzer, utanca boğar. Bütün

ülkeye bu bilinmezi bilmek, bilmeceyi çözmek için çağrıda bulunulur. Hapisteki bir mahkûm, özgür bırakıldığında ve kendisine izin verildiğinde, heykeller arasındaki ayrımı belirleyebileceğini iletir. Bunun üzerine mahkûm bağışlanır, öylece özgürlüğüne kavuşur ve saraya getirilerek heykelleri incelemeye koyulur. Heykelleri dikkatle gözden geçirdiğinde, üç heykelin de kulaklarında küçük bir delik olduğunu görür. Sonra bu küçük deliklere çok ince gümüş birer tel sokar. Birinci heykelde tel, heykelin ağzından, ikincide kulağından, üçüncüde göbeğinden çıkar. Biraz düşündükten sonra, hükümdara dönüp bir açıklamada bulunur: "Yüce hükümdarım, bu bilmeceyi çözümlenmiş açık bir kitap gibi önümüzde duruyor. Bize sadece okumak kalıyor. Görüldüğü üzere, her insanın birbirinin benzeri, ama aynı zamanda ayrı olması misali, bu üç heykel de, her ne kadar birbirine benzese de, birbirinden farklı. Şöyle ki, birinci heykel her duyduğunu hemen söyleyen boşboğaz insanlara benziyor. İkinci heykel, söylenenlerin bir kulağından girip, ötekinden çıkanların durumunu sergiliyor. Üçüncü heykelle gelince, duyduklarını içselleştirip, iyice sindirip benimseyerek uygulayanlara örnek oluyor. Hükümdarım! Bu dediklerimi dikkate alarak, heykellerin hangisinin daha değerli olduğuna kolaylıkla karar verebilirsiniz. Varsayalım, bu heykeller canlansa, hangisini dost edebilirsiniz? Her duy-

duğunu diline indiren boşboğazı mı, söylenileni kös dinleyen, bir kulağın-
dan girenin diğerinden çıktığı ilgisiz ve
kayıtsız olanı mı, yoksa söylenileni
iyice sindirip benimseyerek
davranışlarıyla örnek olanı mı?"
Hükümdar "Elbet ki üçüncü ile dost
olmayı yeğlerdim" der ve devam eder:
"Sen ortak aklın gücünü göstererek
sorunu çözdün. Benim ve halkımın
onurunu kurtardın. Bundan böyle özgür
ve onurlu yaşamı hak ettin."

Bu olay iki hükümdarı ve halkı bir-
birine daha da yaklaştırarak kaynaştırır.
Öylece yeneni ve yenileni olmayan, her
iki tarafın da kazandığı bir zaferin pay-
laşımı yaşanır.

HEYKEL VE HEYKELTİRAŞ

Bir heykeltıraş, mermer
satın almaya mermerciye
gider. Orada bir kaya parçası
gözüne ilişir. Fiyatını sorar.
Mermerci, onun biçimsiz bir
kaya parçası olduğunu söyle-
yerek "Bedava al götür" der.

Heykeltıraş mermeri alır,
atölyesine götürür. Altı ay
sonra heykeltıraş, elinde bir
kutuyla mermercinin
dükkânına gelir. Kutuyu
mermerciye verir. Mermerci
kutuyu açar. İçinden çok
güzel bir heykel çıkar.
Heykeli çok beğenen mer-

merci "Sanırım bu pek pahalıdır" der.
Heykeltıraş "Bu benim sana hediyem.
Çünkü bu taş senindi. Sen onu bana
bedava verdin, hatırladın mı?" diye
sorar. Mermerci "Evet" der "Sizi
tanıdım" Heykeltıraş "İşte" der "Bu
heykeli bana verdiğin taştan yaptım.
Ünlü yontucu Rodin'in dediği gibi
fazlalıkları yonttum, geriye bu kaldı..."

*Aslında hepimiz, her birimiz
hem taş, hem heykel hem
heykeltıraşız. Egosunu yontarak,
kendinden kendi heykelini
çıkaran insana ne mutlu!.. Zira
bir Tibet özdeyişinin dediği gibi
"Hayat, bizim ondan yaptığımız
şeydir..."*

Bir Heykeltıraşın Portresi, El Greco

Bağımlılık
Bağımsızlık
Karşılıklı Sevgi

Osho'dan Görüşler

Özetleyen: Nihal Gürsoy

Osho'ya göre sevgi üç boyuta sahip olabilir. Bir tanesi bağımlılıktır. İnsanların çoğunluğuna olan şey budur. Koca karısına bağımlıdır, karısı kocasına bağımlıdır. İkisi de birbirlerini sömürürler, birbirlerine hükmederler, birbirlerine sahip olurlar, birbirlerini birer eşyaya indirgerler. Bu yüzden cennetin kapılarını açabilecek olan sevgi, dünyadaki vakaların yüzde doksan dokuzunda sadece cehennemin kapılarını açıyor.

İkinci olasılık ise iki bağımsız bireyin arasındaki sevgidir. Bu da pek ender gerçekleşebilen bir şeydir. Bu tür bir ilişkide her ikisi de öylesine bağımsızdır ki, kimse ödün vermeye yanaşmaz, diğerine uymaz. O nedenle sürekli bir çatışma vardır bu da mutsuzluk getirir.

Şairler, sanatçılar, düşünürler, bilim adamları en azından zihinlerinde bir çeşit bağımsızlık içerisinde yaşarlar onlarla yaşamak çok daha zordur.

Onlar birlikte yaşamak için fazlasıyla tuhaf olabilirler. Diğerine özgürlük verirler ama onların özgürlüğü özgürlükten çok kayıtsızlığa benzer. Aldırış etmiyorlarmış, sanki onlar için hiç fark etmiyormuş gibidir. Birbirlerini kendi alanlarının içine terk ederler. İlişki sadece yüzeyde gibidir. Birbirinin derinliklerine inmekten korkarlar,

çünkü onlar özgürlüklerine sevgiden daha çok bağılıdır ve ödün vermek istemezler.

Ve üçüncü seçenek karşılıklı sevgidir. Bu çok ender olur ama gerçekleştiğinde cennetten bir parça dünyaya düşer. İki kişi ne bağımlı ne de bağımsızdır, ancak birbirleriyle son derece uyum içerisindedirler. Sanki birbirleri için nefes alırlar. İki bedendeki tek ruhturlar, bu ne zaman olursa sevgi gerçekleşmiştir. Yalnızca bunu sevgi olarak adlandır. Diğer ikisi gerçekte sevgi değildir, onlar sadece anlaşmadır; sosyal, biyolojik, psikolojik... ama anlaşmadır. Üçüncüyse ruhsal bir şeydir. Sevgi ruhsaldır.

İHTİYAÇ DUYMAK VE VERMEK SEVMEK VE SAHİP OLMAK

C. S. Lewis sevgiyi iki türe ayırır: "İhtiyaç - Sevgi" ve "Armağan - Sevgi". Abraham Maslow da sevgiyi iki türe ayırır: Birincisi "Yoksunluk - Sevgi" olarak tanımlarken diğerini "Varlık - Sevgi" diye adlandırır. Aralarındaki ayırım önemlidir ve anlaşılması zorunludur. "İhtiyaç - Sevgi" ve "Yoksunluk - Sevgi" diğer

kişiyeye bağılıdır; o olgunlaşmamış sevgidir. Aslında gerçek sevgi değildir; ihtiyaçtır.

Diğerini kullanırsın, diğerini bir araç olarak kullanırsın. Sömürürsün, hükmedersin, manipüle edersin. Diğerini indirgenmiştir, neredeyse yok edilmiştir. Aslında diğerini tarafından yapılan şey de tıpatıp aynıdır. O da seni manipüle etmeye, sana tahakküm etmeye, sana sahip olup yönlendirmeye, seni kullanmaya çalışıyordur.

Bir başka insanı kullanmak çok sevgisizce bir şeydir. O sevgiyiymiş gibi görünür, sahte bir paradır. Fakat insanların neredeyse yüzde doksan dokuzunun başına bunun gelmesi çocukluğunda öğrendiği ilk sevgi derslerinden gelmektedir.

Bir çocuk doğduğunda, o anneye bağılıdır. Onun anneye karşı sevgisi "Yoksunluk - Sevgi"dir, annesine ihtiyacı vardır. Annesi olmadan hayatta kalamaz, anneyi sever ama bu gerçekte sevgi değildir. Onu koruyan, hayatta kalmasına yardım eden, ihtiyaçlarını karşılayan başka bir kadın olursa onu da sevecektir. Anne, onun yediği bir çeşit besindir. O, anneden sadece süt değil, aynı zamanda sevgi de alır ve bu da ihtiyaçtır.

Milyonlarca insan, hayatlarında hep çocuk olarak kalırlar, yaş olarak büyürler ama psikolojileri çocukça kalır, olgunlaşmaz. Onlar her zaman sevgiyeye bir besin gibi ihtiyaç ve özlem duyarlar. İnsan ihtiyaç duymaktansa sevmeye başladığı zaman olgunlaşır. Onun içinden bir şey taşmaya başlar; vermeye başlar. Önemsenen şey tamamen farklıdır. İlkinde önemli olan nasıl daha fazlasının elde edileceği, ikincisinde ise önemli olan nasıl verileceği, nasıl daha çok verileceği ve nasıl koşulsuzca verileceğidir.

Bu büyümenin ve olgunluğun sana gelmesidir. Olgun bir kimse verir. Yalnızca olgun bir kimse verebilir. Çünkü sadece olgun bir kişi ona sahip olabilir. O zaman sevgi bağımlı değildir. O zaman diğerini olsa da olmasa da seviyor olabilirsin. O zaman sevgi bir ilişki değildir, o bir durumdur.

Etrafta onun kıymetini bilecek, onun taze kokusunu duyacak, çevreden geçerken "ne güzel" diyecek, onun güzelliğinin keyfini çıkaracak, başına bir şey geldiğinde bunu paylaşacak hiç kimsenin olmadığı ormanın derinliklerinde bir çiçek açtığında ne olur?

Ölür mü? Acı çeker mi? Panikler mi? İntihar eder mi? Açmaya devam eder, basitçe açmaya devam eder. Etrafta birilerinin olup olmaması konu dışıdır. O coşkusu Tanrı'ya, bütüne sunmaya devam eder.

Tek başıma olduğum zaman da, o zaman da sizlerle olduğum zaman ki kadar sevgi dolu olacağım. Sevgimi yaratan sizler değilsiniz. Eğer böyle olsaydı; sizler gidince sevgimde gitmiş olurdu. Benim sevgimi siz çekip çıkartmıyorsunuz, ben onu sizin üzerinize yağıdırıyorum: "Armağan Sevgi" budur. "Varlık - Sevgi" budur.

Ve C. S. Lewis ve Abraham Maslow ile pek de aynı fikirde değilim. Bahsettikleri ilk sevgi, gerçek sevgi değildir, ihtiyaçtır. Bir ihtiyaç nasıl sevgi olabilir? Sevgi lüks bir şeydir. O bolluktur. Yaşamla dolup taşmaktır, yüreğinde o kadar çok şarkı vardır ki onları söylemek zorunda kalırsın. Birisinin dinlemesinin konuyla ilgisi yoktur. Kimse dinlemese bile şarkılarını söylemek, dans etmek durumundasındır.

Birisine bağımlı olduğunda ıstırap vardır, birisine bağımlı olduğunda berbat hissetmeye başlarsın çünkü bağımlı olmak köleliktir. O zaman alttan alta intikam almaya kalkarsın.

Çünkü bağımlı olduğun kişi senin üzerinde güç sahibidir, kimse başkasının kendi üzerinde güç sahibi olmasını istemez. Kimse bağımlı olmak istemez, çünkü bağımlılık özgürlüğü katleder. Ve sevgi bağımlılıkta çiçek açamaz. Sevgi, özgürlüğün çiçeğidir, çok hassastır, sadece koşulsuzlukta gelişir ve paylaşılır.

Sevgi olgun bir varlığın yan ürünüdür. Sevgi sadece sen olgunsan gerçek olur. Sadece bir yetişkin olduğunda sevmeye muktedir olursun.

Sende sevgi olmadığına diğerinden onu sana vermesini istersin, diğeri de sana sevgi vermen için talepte bulunuyorsa bu durumda iki dilenci avuçlarını birbirlerine açıyor, her ikisi de diğerinin ona sahip olduğunu ima ediyor. Doğal olarak her ikisi de sonuçta yenilgiye uğramış hiss ediyor, kandırılmış hiss ediyor. Diğerinin sevgiye sahip olduğu senin fikrindi, şayet senin düşüncelerin doğru değilse onun suçu ne? Olaylar senin fikrinin doğruluğunu kanıtlamadı, hepsi bu!

Fakat diğerinin senin beklentilerin doğrultusunda kendisini kanıtlaması

için hiçbir zorunluluk yok. Tek başına da mutlu değildin. Artık birlikte mutsuzsunuz. Burada iyi bir şey de oluyor tabii, artık sorumluluğu başkasının üzerine atabilirsin. Seni perişan eden o, rahatlayabilirsin. "Bende hiçbir sorun yok ama o... Böyle biriyle ne yapılabilir, dırdırcı, berbat! İnsan sefil olur elbet." Artık sorumluluğu diğerinin üstüne ykabilirsin, bir günah keçisi buldun. Ama mutsuzluğun kalıcı ve katlanmış olarak sürer gider.

Karını ya da kocanı binlerce kez değiştirmeye devam edebilirsin, yine aynı türde bir kadını ve adamı bulacaksın ve aynı perişanlık tekrar yaşanacak çünkü sen değişmedin. Yeni eşi seçen kişi yine sensin çünkü! Seçim yine senin olgunlaşmamışlığından çıkacak.

Aşkın en temel problemi önce olgun hale gelmektir. O zaman olgun bir ilişki veya evlilik yaşanır. O zaman olgunlaşmamış insanlar sana pek de cazip gelmeyecek. Bu aynen böyledir.

Aslında olgun kişi aşka düşmez, aşka yükselir. Sadece olgunlaşmamış insanlar düşer, takılırlar ve aşktan aşağı yuvarlanırlar. Onların omurgası, bel kemiği olmadığından tek başına ayakta duracak sağlıkları yok zaten, birlikte nasıl dursunlar?

Olgun bir kişi tek başına kalacak sağlamlığa sahiptir. Ve olgun bir kişi sevgi verdiğinde ona bir ip bağlamadan verir, basitçe verir. Onun sevgisini kabul ettiğin için sana minnettardır, senin onun için şükran duymanı beklemez. O, sana sevgisini kabul ettiğin için teşekkür eder. Ve olgun iki insan birbirlerini böyle sevdiklerinde hayatın en muhteşem paradokslarından biri gerçekleşir. Onlar birlikte ama bununla birlikte son derece tek başınadırlar. Onlar o kadar beraberdirlere ki neredeyse "bir" olmuşlardır ama onların birliği, bireyliklerini yok etmez, aslında onu zenginleştirir, kendilerini daha çok birey yapar. Birbirini seven iki olgun insan birbirlerine daha özgür olmaları için yardımcı olurlar. Araya politika, diplomasi, tahakküm etme çabası girmez.

Olgunlaşmamış insanlar aşka düştüklerinde birbirlerinin özgürlüklerini yok ederler. Bir tutsaklık yaratır, bir hapis hane yaparlar. Sevgi zorunlulukla birlikte akamaz. Özgürlük ise sevgiden daha yüksek bir değerdir. Hindistan'da sonsuz olana biz "moksha" deriz.

Moksha "özgürlük" demektir. O halde, şayet sevgi özgürlüğü yok ediyorsa buna değmez. Sevgiden vazgeçebilirler, özgürlük kurtarılmalıdır. Özgürlük olmadan hiçbir zaman mutlu olamazsın. Özgürlük, her kadının ve erkeğin özünde taşıdığı bir arzudur. Mutlak özgürlük, kesin özgürlük. O yüzdendir ki, kişi özgürlüğünü yok eden herhangi bir şeyden uzaklaşmaya hattâ nefret etmeye başlar.

Çoğu kadın ve erkek birlikte olduğu insana katlanır ve bunu gerekli bir dert olarak görür. Birisiyle beraber olmayı becermek zorunda hisseder. Onun taleplerine ayak uydurmaya, katlanmaya çalışır, sineye çeker. Pek çok nedenden ötürü yalnız olamaz. Tek başına kalamıyor. Sevgi, gerçekten sevgi olmak için "Varlık - Sevgi" "Armağan - Sevgi" olmak zorundadır. "Varlık - Sevgi" bir sevgi olma hali demektir, evine geldiğin zaman kim olduğunu biliyorsan sevgi, varlığından taşmaya başlar. O zaman güzel kokular etrafına yayılır ve onu başkalarına verebilirsin. Sahip olmadığın bir şeyi nasıl verebilirsin? Vermek için ilk ve temel koşul ona sahip olmaktır.

Osho birçok ülkeden takipçileri olan ve uluslararası bir üne sahip Hintli bir mistik, düşünür ve spiritüel bir hocadır. 21 yaşında aydınlanmış, bu tarihten itibaren de akademik çalışmalarına devam etmiştir.

Yıllar boyunca Jabalpur üniversitesinde felsefe hocası olarak dersler vermiş, sonradan da Hindistan'ı baştan başa dolaşarak halka açık konuşmalar yapmıştır. 1960'ların sonlarına doğru kendine has dinamik meditasyon teknikleri geliştirmiştir. Osho modern insanın geçmişin arkaik (antik çağdan bile çok çok eski) geleneklerinden olduğu kadar modern yaşamın kaygıları altında ezildiğini hissediyor bu nedenle de meditasyonun, içinde hiç bir düşüncenin bulunmadığı gevşetici halini keşfetmeyi ummadan önce derin bir arınma sürecinden geçmesi gerektiğine inanıyordu. Osho'nun felsefi, ahlâki ve dini farklı sistemlerin bir araya getirilip birleştirilmesinden yola çıkan öğretileri meditasyonun, farkındalığın, sevginin, hayatı kutlayarak yaşamının, yaratıcılığın ve mizahın önemini vurgulamaktadır. Osho altını çizdiği bu özelliklerin aslında statik inanç sistemlerine dinsel geleneklere ve sosyalleşmeye bağlanma neticesinde bastırılmış olduğuna inanıyordu.

Batı dünyası Osho ismini ilk kez 1970'lerin başında duymaya başladı. 1974 yılında etrafında bir topluluk oluşmaya başlamıştı bile. Derken ardından gelenlerin sayısı öylesine arttı ki adeta bir sele dönüştü. Batılı new age düşüncesi üzerinde hatırı sayılı bir etki bırakmış olan Osho'nun öğretilerinin popularitesi ölümünden itibaren artmaya devam etmektedir.

20 yıllık bir periyod içinde binlerce saat tutan ve insanların gönüllerine olağanüstü şekilde nüfuz eden konuşmaları görsel işitsel yöntemler kullanılarak kayıt edilmiş olup herkes tarafından her yerde dinlenebilir veya izlenebilir. Konuşmaları altı yüzden fazla ciltten oluşan kitaplarla insanlara sunulmuş 30'dan fazla dile çevrilmiştir.

Gregg Braden ile Miriam Knight'ın Röportajı

New Connexion Portland, Oregon Şubat 2000

Kehanet, Dua & Seçim

Gregg Braden

Apokalipse şimdi mi? Gerekli değil... Ölü Deniz Parşömenleri'ndeki İsaiah'ın kehanetlerinin yeni değerlendirmelerine göre, Apokalipse size ve bana bağlı. Son iki bin yıldaki dini liderlerin ve geleneklerin gözden kaçırdığı bir şey mi var? Evet, özellikle Batı geleneklerinin; 325 yılında önemli miktarda

bilginin açık literatürden kaldırılıp sadece gizem okullarının ve seçkin papazların elinde kalması ile başlayan mantığın duyguyu ele geçirmiş olmasının hâlâ acısını çekmektedir.

Batı gelenekleri, İsaiah Parşömenlerinde yer alan önemli ilkeleri unutmaya başladı, bunlar bazı Doğu ve Yerli Amerikan

geleneklerinde muhafaza edilmişti. 1700 yıl önce ayrıldığımız anlayış noktasına geri dönmemiz için kuantum biliminin akli araçları kullanılıyor. Paralel evrenler kavramı daha 1957 yılında kabul edildi ve maddenin paralel hallerinin varlığının bilimsel kanıtı, Beryllium, sadece 1998 yılında yayınlandı. Bu, bilim adamı, öğretmen ve rehber, Gregg Braden için bulmacanın son parçası olmuş ve kehanetin fizik ve metafiziği arasındaki kavramsal köprüyü kurmasını sağlamıştı. Gregg Braden heyecanlı bir kişilik, bu içgörülerini paylaşma ateşi ile yanıyor. İlk kitabı “Sıfır Noktasına Uyanış: Toplu İnisivasyon”, gezegenin her seviyesinde -virüs mutasyonlarından, jeolojik âfetlere ve insan bilincindeki sıçrayışa kadar meydana gelmekte olan inanılmaz değişimleri açıklamaktadır. Bu da akıllara "bu tür değişikliklerin ortasında kişisel seviyede biz ne yapıyoruz" sorusunu getiriyor. Gregg'in cevabı ikinci kitabında geliyor, “Dünyalar Arasında Yürümek - Şefkat Bilimi”. Esenîlerin öğretilerini kullanarak, şefkatın herkes tarafından kabul edilebilir bir bilim olduğunu gösteriyor. Şefkat ile kişisel ve kolektif olarak yüzleşmekte olduğumuz sorunları aşabiliriz. Bu kitap, Ölü Deniz Parşömenlerinden yakın zamanda tercüme edilen

yazılara dayanmaktadır. 2000 yıllık Ölü Deniz Parşömenleri, 1946 yılında keşfedilmişti. 8 kişilik küçük bir araştırma grubu tarafından (erişebilirliği) kontrol edilen parşömenlerin sadece küçük bir kısmı tercüme edilmiş ve yayınlanmıştır. Papirüs, metal ve deri üzerine yazılmış 22,000 adet parça ve parşömen var, ancak sadece biri bütün halinde, tam olarak bulunmuştur: “Isaiah Parşömeni” Gregg'in 28 Martta (2000) yayınlanacak olan üçüncü kitabı.

“Isaiah Etkisi: Kayıp Bilim Dua ve Kehanetin Şifresini Çözmek” olarak adlandırılmıştır. Kitap, Isaiah Parşömenin yeni bilimsel bilgilere göre değerlendirmesini içermektedir. İkinci kitabın formatında olup doğal, savaş veya hastalık kaynaklı gezegensel değişimlerden kaynaklanan kişisel veya kitlesel acılara bir cevap sunmaktadır. Kolektif olarak nasıl biraraya gelebileceğimizi ve Isaiah Parşömeninin içerdiği bilim ile bu mücadelelerle nasıl başa çıkabileceğimizi açıklamakta.

Apokalipse (apocalypse): İncil'in Vahiy bölümünün adı olan Eski Yunanca “apocalupsis” (ifşa etme, açığa çıkarma) kelimesinin İngilizce versiyonudur. Ancak kelime tarih içinde, insanın yeryüzünde yaptığı işlerin sonuçlarını anlatan, bu kitapta da bahsedilen korkunç olaylar için kullanılır olmuştur. Ayrıca İncil kehanetlerinin belirli bir türü için teknik bir terimdir de.

ISAIAH PARŞÖMENİ

“Parşömenin bu kitabın dayandığı kısmı, kehânette bulunma ile, özellikle bizim zamanımız için, ikinci bin yıldan üçüncüsüne geçiş ile ilgili. Kehânet kelimesi bazılarını rahatsız ediyorsa, akademisyenler ve askeriye tarafından kullanılan şekli ile adlandırın: uzak görüş. Kitap, araştırmacıların parşömeni geleneksel değerlendirme şekillerinden radikal olarak farklı.

Isaiah, geleceğimiz ile ilgili içgörüler sunmaktadır, ve bunlar diğer Maya, Navajo, Hopi, ve Mısırlılar gibi toplumların ve Nostradamus ve Edgar Cayce gibi kahinlerin kehanetleri ile paralellik taşımaktadır. Hepsinin kehanetleri de iyi ve kötü zaman döngüsünü içermektedir, ancak hangisinin ne zaman geleceğine dair uyuşma yoktur.

Isaiah Parşömenini kullanmayı tercih ettim çünkü bütün bu kehânetlerin bize söylemek istediği şeylerin bir temsilcisi olduğuna inanıyorum ve o ilklerden biri. Bulgularımız, kehânetlerden çok, birçok afetten -salgın hastalık, kötü hava şartları ve savaşlardan- kaynaklanan ölümlerin görülmesidir ve sonra bunların ardından huzurlu ve yumuşak hava şartlarının, ve uluslar ve hükümetler arasında işbirliğinin olduğu zamanlar gelmektedir. "Isaiah Etkisinin geleneksel değerlendirmelerden ayrıldığı yer ise, araştırmacılar bu olayları lineer olaylar olarak görmüştür; yani iyi zamanlardan önce kötü zamanlardan geçtiğimizi görmüşlerdir.”

ISAIAH ETKİSİ

1957 yılında Princeton'dan bir fizikçi, Hugh Everett, III, hayatlarımızda her an, eşzamanlı olarak bir çok an, ihtimal ve sonuç olduğunu ve bunların hayatlarımızdaki her seçim için olduklarını ileri sürmüştür. Hepsi aynı anda olmak-

tadır, biz onların farkında olmasak bile. Everett bunlara paralel ihtimaller adını vermiştir. Bilimkurgu bu fikre hemen alışmıştır ve diğerleri gibi, bilimsel gerçek olarak kanıtlanamamıştır. Braden'ın İsaiah Parşömeni değerlendirmesine göre, birçok ihtimalin içinden sadece birine odaklandığımızda, bu bizim realitemiz haline gelmektedir. Bu şu demektir: kehanetlerin geleceğimizde gördükleri her bir felâket anı, şu anda hayatlarımızda yapmakta olduğumuz seçimlerin muhtemel sonuçları olabileceği gibi mümkün olan başka sonuçlar da vardır. İsaiah, uluslar arasında eşi görülmemiş bir işbirliği zamanına girebileceğimizin ve savaş kelimesinin kelime hazinemizde bile olmayabileceğinin mümkün olduğunu söylerken çok açıktır. Araştırmacılar arasındaki gizem ise; nasıl olur da binlerce yıl önce bu kehanetler, tarihteki aynı an için farklı ihtimalleri görebilir.

“İnanıyorum ki eski kahinler bu paralel realiteler arasında geçiş yapma konusunda ustaydılar. 2500 yıl önce sahip oldukları kelimeler ile gördükleri ihtimalleri bizlere içgörü olarak veriyorlardı. Bir adım ötesine gidip hayatlarımızda hangi ihtimallerin rol oynadığını belirleme bilimini verdiler. Yeni ihtimallere ilerlememize neden olan seçimleri yaptığımızda İsaiah Etkisini deneyimleriz.”

KENDİ REALİTEMİZİ YARATIYOR MUYUZ, SEÇİYOR MUYUZ?

“Bu nokta, ruhsal gelenekler, dinler, kuantum fiziği ve felsefe arasındaki sınırların belirsizleştiği yer. 'Yeni düşünce'nin yandaşları tarafından bize söylenen kendi realitemizi yarattığımızdır. Kuantum bilimi ve inanıyorum ki eskiler, bu doğruya yakındılar ama bu tam olarak doğru değildir. Onun yerine, hayatımızdaki her an için birçok sayıda eşzamanlı ihtimali yaşıyoruz. Onlar aslında hareketsiz ve uykudalar ta ki biz yaptığımız seçimler ile onları uyandıran kadar. Bütün kişisel seçimlerimiz, tarihte verilmiş bir zamana kolektif yanıtımız haline geliyor.” Böylece, en korkutucu kehanetlerin habercilerine/öncülerine şahitlik ediyor olsak da başka sonuçlar mevcuttur. Bir ihtimalden diğerine nasıl geçereziz? İpuçları İsaiah Parşömenlerinde.”

ÖLÜ DENİZ'DEN TİBET'E

Anlayışımız için bel bağladığımız kutsal yazılar, 4. Yüzyılda yok edildiğinden beri, insan ile düşüncenin, duygunun, hissetmenin ve kozmosun arasındaki ilişkiyi kaybettik. Sonuç olarak, mantığa dayalı bir toplum haline geldik, ancak yerli gelenekler bu anlayışı sakladılar. Eseniler, zulümden kaçmak için Kumran'ı terk ettiklerinde, bütün kütüphaneleri yanlarında taşıdılar. Bazıları Bolivya ve Peru'ya gitti, ve güney Peru'da hâlâ aktif olan manastırlar vardır. Hopi ve Navajo

gelenekleri de bu yazıları onaylamaktadır. Diğerleri ise Tibet topraklarındaki manastırlara gitmişlerdir, bu yazıları sonraki jenerasyonlar için güvende olması için oraya götürmüşlerdir. 1998 yılında Braden, bu Tibet manastırlarından 12'sine ve iki rahibe manastırına ziyarette bulundu ve kendisine bu kütüphanelerden biri gösterildi. Tibetlilerin Hıristiyan ve Hıristiyanlık öncesi gelenekleri içeren bu kütüphanelere sadece ev sahipliği yapmadıklarını, bugün bu gelenekleri devam ettirdiklerini de anlamaya başladı. Bu içsel teknolojileri, günlük hayatları ile birleştirmişlerdi.

“Batı tarafından kaybedilen ve Tibetliler tarafından bizim için saklanan bilgelik parçaları batının geleneksel dualarından çok farklı şekildedir. Bu dua şekli, İsaiah'ın parşömeninde gösterdiğine inandığım dualardır. Bu dua şekli, bizi kuantum ilkelerine bağlamaktadır, ve tarihteki animamızın sonucunun seçimine dahil olmamıza izin vermektedir. Bu Portland'da vereceğim seminerde önemli bir konu. Kayıp Dua Şekli'ni öğrenip kitlesel dua olarak adlandırılan fenomeni, grup olarak uygulama imkanı bulacağız.”

"DUA HİSSETMEKTİR

Bu kitlesel dua alıştığımız duadan ne gibi farklılıklar içermektedir?

"Bahsettiğimiz dua, dini, bilimi ve mistisizmi aşmaktadır. Dünya ile

ilişkimizin insan hissiyatı ile tekrar birleşmesine dayanmaktadır. Şimdi, çaresiz gözlemciler olarak hissetmek yerine, meydana gelen olaylara katılma fırsatına sahibiz.

Eseniler, bu dünyada hayatı nasıl deneyimlediğimizi açıklamak için düşünce, hissetme, ve duygu niteliklerini kullanmışlardır. Duygu, bizi her gün ileriye götüren güç sistemidir, ve bu güç sistemi, düşüncelerimiz tarafından yönlendirilmedikçe bir yöne sahip değildir. Düşünce ve duygunun birleşimi histir. Tibetliler, kendilerini dua için doğru hisse ulaştırmak adına kullandıkları dualar ile ilahiler ve mantralar ile mudralar arasındaki ayrımı iyi yaparlar. Ve derler ki duaların bir dış formu yoktur çünkü dua hissetmektir.

Bu çok ilginçtir çünkü kuantum bilimi insan hissiyatının bir kuantum sonucundan diğerine ilerlediğimiz yol olduğunu önermektedir. Bir şekilde insan hissiyatı kişisel ve kolektif olarak deneyimlediğimiz sonuçlar ile ilgilidir. Şu anda elimizde olan "dua teknolojisi"dir; bize bir şeyi yaparak nasıl durmadan aynı sonucu alabileceğimiz anlayışını anlatmaktadır. Bu tam olarak bedenlerimizde spesifik duygu ve

düşünce niteliklerini yarattığımızda bulduğumuz şeydir. Bu bize tekrar tekrar ve önceden tahmin edilebilir şekilde İsaiah'ın söylediği bir duyguyu verir: bu zamanda, iyi ya da kötü, hangi sonucu deneyimlemeyi nasıl seçtiğimiz duygusunu.

KAYIP DUA ŞEKLİ

Bu his Batı'da kullandığımız diğer dua şekillerinden nasıl farklıdır? İlk olarak, bilinen duada bir şey istenirken, bu yeni yöntem bizi bedenimizde duamız sanki gerçekleşmiş gibi bir his yaratmaya davet ediyor. İmgelemeler, biz onlara hayat vermediğimiz sürece güçsüzdürler ve bu hayat verme ise bu imgelemeler zaten gerçekleşmiş his ve duygusunun gücü ile olur. Bu dua şekli inandığımız gibi işe yararsa, felaket kehanetlerini deneyimlememiz için hiç

bir neden kalmaz çünkü artık realiteyi değiştirme kolektif gücüne sahibiz.

Ancak bunu yapabilmek için kitlesel dua ile bir araya gelmeliyiz, insan duygusunun gücünün ateşlediği hissi kullanarak. Bu o kadar güçlü bir araç ki bazı seminerlerimizde insanlar, derin, şifa verici bir etki deneyimlediler çünkü bu insanlar kalplerinde açık olan yeni ihtimalleri hissetiler ve kendilerine değişme izni verdiler. Bir his oluşturduğumuzda, o realiteyi etkileriz ve dış dünya, iç dünyamızın yarattıklarını yansıtmaktadır. Hayatlarımızda ne haline dönüştüysek, onunla deneyimlediklerimizi belirleriz. Kişisel hayatlarımızda ister huzuru ister korkuyu seçelim, dünya bize onu geri yansıtır çünkü dünya yaratım ilkesini onurlandırmaktadır. Esenilerin dediği gibi, "Huzur ol, çünkü dünyaya barışı çeken odur."

Eski Gün Işığının Son Saatleri

Yazar: Thom Hartman Çeviren: Arın İnan

Kabileler Nüfuslarını Nasıl Kontrol Etmektedirler?

Şehirlerde veya eyaletlerde yaşayan modern insanların; kültürlerini yok ederek kabile insanlarını kurtarma hikayesine inanmalarına neden olan şeylerden birisi de nüfus sorusudur. Eğer yamyamlık, yeni doğanı öldürme, yaygın hastalıklar veya bebek ölümlerinin çok fazla sayıda olması nedeniyle nüfusları azalmıyorsa, kabileler nüfuslarını nasıl kontrol altında tutuyorlar? Kültürümüz bunların, onların

nüfus kontrol metodları olduğunu varsaysa da, durum böyle değildir. Gerçekte, gelişen modern uluslarda, örneğin Meksika gibi, bulaşıcı hastalıkların, bebek ölümlerinin, intihar, cinayet, kötü beslenme ve açlık oranlarının şu ana kadar üzerinde araştırma yapılmış olan yerli kabile gruplarınınkinden çok daha yüksek olduğu bulunmuştur. Yine de kabile nüfusları her nedense binlerce yıldır sabit

kalmaktadır. O halde bunu nasıl başarmaktadırlar? Bunu hiç kimse bilmiyor.

John Bodley "Gelişmenin Kurbanları" isimli kitabında, kabilelerin nüfuslarını kontrol etme belirginliği ve mekanizmasının hala tam anlamıyla anlaşılmadığını belirtiyor. Bununla birlikte, kontrol mekanizmalarında yukarıdaki listede yazılanlar kesinlikle yer almıyor. Eski kabile insanlarıyla ilgili yapılan sayısız kazılar o dönemlere ait yüksek bebek ölüm oranlarının veya bebekleri yaygın biçimde öldürme gibi eylemlerinin varlığıyla ilgili herhangi bir bulgu vermemiştir. Kabile nüfusu kesinlikle belli bir limitin üzerine çıkmamaktadır ve hiç kimse bunun neden olduğunu tam bilememektedir.

Bu konuda ortaya atılan teorilerden birisi doğurganlığın elde edilebilir gıda kaynaklarıyla ilintili olduğunu savunmaktadır. İnsan nüfusunu bu gözle henüz incelememiş olmamıza rağmen, vahşi ve kafeste tutulan hayvan nüfusunun gıda kaynakları oranınca artış gösterdiğini biliyoruz. Hatta akvaryumda beslenen balıkların bile akvaryumun ölçülerine göre büyüdüklerini sonra da durduklarını biliyoruz. Ancak bunun bile nedenini henüz bilmiyoruz. Bundan yola çıkarak, yeterli gıda veya barınacak yer bulunmadığında canlı organizmaların içsel biyolojik ve endokrin geri besleme sistemlerinin onları uyardığını tahmin edebiliriz. Böylece gıda temini optimum seviyenin altına düştüğünde, endokrin sistemi hemen harekete geçerek sperm sayısını ve hareket kabiliyetini azaltmakta,

yumurtanın yaşamasına engel olmakta veya seks arzusu uyandıran hormonları daha az seviyelere çekmektedir.

Bu konuda ortaya atılan bir diğer teorinin egzersizle alakası vardır. 1997 yılında yayımlanan bir çalışma, ülkeyi boydan boya koşan kadın koşucuların % 57'sinde amenore bulunduğunu ortaya koymuştu. Bu durum, reglinin normal döngüsü sona erip de kadının geçici olarak kısır olması anlamına gelir. Modern tıp tarafından bir hastalık olarak adlandırılan amenore'yi tedavi etmek için kadına ekstrasdan östrojen hormonu ve diğer hormonlar verilmekte veya böylece reglisinin yeniden başlaması sağlanmaktadır. Bu tarz bir rahatsızlık belki kabile nüfusunu dengede tutmuş olabilir. Bu gezegenin üzerinde yaşayan kadınların yarısından fazlası geçtiğimiz 500 yılın herhangi bir zamanında bu tarz bir kısırlık yaşadıysa, şu anda deneyimlediğimiz nüfus patlamasını yaşamazdık. Buna benzer şekilde, 1993 yılında yapılmış olan bir çalışma, bir kadının aynı anda göğüs ve yumurtalık kanserine yakalanma riskinin reglisinin ilk başladığı yıllarda ve geç menopozda daha artış gösterdiğini buldu. Ve elbet ki düzenli regli gören kadınlar da kansere yakalanmaktadır. Görünen odur ki, hormonlar ne kadar çok çalışıyorsa, bu tarz kanserlerin büyümesi de o denli kolaylaşmaktadır. Hayli aktif kadınlar arasında yapılan bir araştırma ise, bu kişilerin hayatları boyunca daha az regli döngüleri yaşadıklarını ve böylece de daha az östrojene maruz kaldıklarını gözlemledi.

Üçüncü bir teori ise, kabile insanları teknolojik yönden bizim standartlarımızın çok altında olmalarına rağmen, konu dönüp dolaşır yaşamlarını doğrudan etkileyen şeylere geldiğinde, modern insanın çok daha ötesine geçecek biçimde ilerleyebilmektedirler. Örneğin kabile insanları penisilin maddesini, modern dünya onu İkinci Dünya Savaşında keşfetmeden binlerce yıl önce kullanmaya başlamıştı. Bunun dışında Pasifik Ewe ağacını beş bin yıldır göğüs kanserini tedavi etmek amacıyla kullanıyorlardı ki modern insan bu ağacın öz maddesine tekabül eden Taxol'u 1990'lı yıllarda keşfetti. Buna benzer şekilde, pek çok bitkinin içinde hem kadınların hem de erkeklerin hormonal fonksiyonlarını etkileyebilecek bileşimler bulunduğu tespit edilmiştir. Örneğin Chaste Tree

(Tıpta *Vitex angust-castus* L. diye, halk arasındaysa hayıt ağacı diye bilinir) binlerce yıldır

Avrupa'da kullanıldı sonra Yunan Pagan tıbbi tarafından erkeklerin seks gücünü azaltmak için kullanıldı. Bu bitkilerin dışında Tansy (solucan otu) ve Rue (sedefotu) gibi bitkiler de bu yüzyılın başlarına kadar tıp ders kitaplarında yaygın biçimde tarif edilen düşük yapıcı ilaçlar olarak kabileler tarafından kullanılmıştır.

Nüfus oranını düşüren diğer iki değişken, bebeklerin anne sütüyle beslenmesi ve homoseksüelliktir. Kabile kadınlarının bebeklerini beş yaşına gelene dek anne sütüyle beslemeleri yaygın bir davranıştır. Bu zaman zarfında

Tansy, solucan otu

Rue, sedef otu

beden hormon üretmektedir ki bu da regliyi ve doğurganlığı azaltmaktadır. Sonuç ise doğal bir doğum kontrol yöntemi olmaktadır.

Büyük ailelerin oluşmasını teşvik eden kültürler (ki bunu sağlam ordular yaratmak için kullanmaktadırlar), homoseksüelliğe karşı dinsel ve kültürel tabular geliştirmişlerdir. Ancak bu tarz tabular dikkat çekici biçimde kabile insanlarında yoktur. Will Roscoe'nin "Living the Spirit: A Gay American Indian Anthology (Ruhu Yaşamak: Homoseksüel bir Amerikan Kızılderilisinin Antolojisi)" kitabıyla, Walter Williams'ın: "Spirit and Flesh: Sexual

Diversity in American Indian Culture (Ruh ve Beden: Amerikan Kızılderili Kültüründe Cinsel Çeşitlilik)" kitabında, homoseksüel ve lezbiyen kişilerin birlikteliklerinin ve aktivitelerinin Kızılderili toplumunda hem onay gördüğünü hem de kutlandığını yazıyor. Nüfusun %10 ila %20'sinin bu tarz bir yaşam sürdürdüğü kabile hayatında, bu durumun da nüfus kontrolünde etken olabileceğini düşünebiliriz.

Bu konuda ortaya atılan son bir teori ise kabile kültürlerinin çoğunda kadınların erkeklere eş değer biçimde statü ve güç sahipleri olduklarını öne sürmektedir. Kabile insanların birbirlerinden oldukça farklı rolleri vardır ancak bunları birbirlerine üstünlük kurmak veya birbirlerini alçaltmak için kullanmazlar. Kişiler arası güç ve kabileye katkı açısından herkes eşit sayılır. Bundan dolayı bu tarz toplumlarda eşleriyle ne zaman seks yapacaklarına, doğum kontrolünü nasıl uygulayacaklarına karar verenler kadınlar olmaktadır. Aynı şey günümüz Amerika'sında ve Avrupa'sında da görülmektedir. Buralardaki kadın nüfusu artışa geçtiğinden beri, (ki bu son 50 yıldır olmaktadır), nüfus artış oranı geriye gitmektedir. Ancak aynı şeyi Katolikler, Müslümanlar ve Hindular için söyleyememekteyiz çünkü buradaki kadınlar statü olarak düşüktürler ve daha az güce sahiptirler. Bu da bize bir kültürün esas yapısının nüfusunu kontrol etmede ne kadar etken olduğunu göstermektedir. Örneğin, Endonezya'da kadınların çoğu bebek doğurduktan

*Java adasında Endonezyalı bir anne.
Fotoğrafi çeken Eliza R. Scidmore, 1907*

sonraki beş yıl içinde eşleriyle seks yapmama hakkına sahiptir. Demek ki kadınlara kendi üretkenliklerini kontrol etme hakkı veren hayli karmaşık bir sosyal organizasyona sahip olan bu ülkede, bu sistem beş bin yıldır onların nüfuslarını belli bir seviyede tutmayı başarmıştır ve başarmaya da devam etmektedir.

Şehirlerde yaşayan nüfusun gıda kaynakları gittikçe artmaktadır, sonuç olarak da nüfus limitsiz biçimde artmaya devam etmektedir, ta ki karşılına bir kıtlık ya da bir salgın hastalık çıkana kadar. Bu, ilk şehir devleti olan Mezopotamya'nın kuruluşundan beri yaşanan durumdur.

Gelecek ay: Konumuza kaldığımız yerden devam edeceğiz.

Canlı KRYON Celsesi

“Akaşik Sistem” - II

Bu canlı kanallık Lee Carroll medyumluğu ile
Syracuse, New York’da verildi 11 Eylül 2010

Çeviren: Saffet Güler

DNA'nızdaki Akaşa

Yaradılış Mağarasının kristalinde sizin çekirdek ruhsal kristaliniz ile ilgili temsil edilen her şey, doğumda DNA'nıza aktarılır. Bunu Yaradılış Mağarasında aktarırsınız. Bu nedenle oraya gidersiniz. Bu sizin kişisel Akaşik Kaydınız olur, bulunduğunuz her yaşam, yapmış olduğunuz her şey, hepsi DNA'nızdadır. Daha önce bahsettiğimiz gibi, bu Akaşik Kayıt her çifte sarmalda çokboyutlu şekilde bulunur ve bilimin çöplük olarak gördüğü

DNA'nın %90'ında milyarlarca kimyasal tarafından temsil edilir! Bilim ona 3B gözlerle bakıyor ve simetrisi veya düzeni olmayan çok karmaşık bir şey görüyor. Aslında o maksimuma kadar çok boyutludur! Ama orada bulunan her şey güzel bir sistemdedir. Bunu daha önce anlatmıştık. Ama belki bunun ne anlama geldiğinin tüm imâlarını almadınız?

Düşün. George, şimdi sen DNA'nda George ve Mary'ye sahiptin, ama sadece George'un bedeni orada.

Öyleyse, George DNA'sındaki Mary'nin yaşamıyla ne yapacak? Size yanıtı vereceğim. Mary'nin öğrendiği her şey şimdi George için elde edilebilirdir. Mary ve George'un, aynı ruh olduğunu hatırlayın, sadece şu anda Gaia'da farklı bir form alıyor. Sistemin güzelliği şudur: Yüksek Benlik de aynıdır, çünkü o öz ruhsal enerjiyi temsil eder. Bu nedenle, George, Mary'nin öğrenmiş olduğu şeyleri tekrar öğrenmek zorunda değildir! Bunlar onun DNA'sındadır. Şefkatli anne bile oradadır. Mary'in ruhsal yolculuğu oradadır ve cinsiyet hakkında daha az önemsiz bir seviyede, Dünya gezegeni üzerinde bir İnsan ruhunun yolculuğu ile yaratılan Tanrı'nın sevgisi oradadır.

Beni dinleyin. Bu hayata geldiniz ve bunu dinleyerek veya okuyarak sandalyede oturuyorsunuz - ve bugün ruhsal şeyler öğreniyorsunuz. Belki dik bir öğrenim eğrisi olduğunu ve çok fazla öğrenilecek şey olduğunu düşünüyorsunuz. Belki tüm bunlar yenidir ve tüm bu bilgiyle ve bununla ilgili hislerle eziliyorsunuz? Sana anlatayım, yaşlı ruh, sen yalnızca zaten önceden bildiğin şeylere yeniden uyanıyorsun. Eğer niyet edersen, yaşlı ruh, bunu hatırlayacaksın!

Bu gezegende çok yaşlı bir ruh iseniz ne olmuş? Bu, sizin tam şimdi DNA'nızdaki kadim insanların bilgeliğine sahip olacağınız anlamına gelir. Bu, bir Kryon kitabında okuduğunuz her sayfada, "Bunu hatırlıyorum. Bu doğru. Burada yeni olan

bir şey yok. Ama bunu yazılı olarak görmek güzel" diyebileceğiniz anlamına geliyor. [Kryon gülümser]

Şimdi insanlığın Akaşa'sının ilk iki niteliğine bakalım. (1) Yaradılış Mağarası gelip gidenlerin bir kaydır. Bu yüzden enerji yerkürede kalır ve gezegenin titreşiminin değişmesine yardım eder. Bundan dolayı, insan yaşamları gezegenin titreşimini modifiye eder, değiştirir. (2) Her İnsanın DNA'sı tek bir ruhun bireysel kaydını içerir ve sonraki enkarnasyonun [Dünya'daki İnsan ifadesinin] daha fazla farkında olmasına yardımcı olur, eğer bu onların seçimi ise.

Bu derste ilk niteliğe bakın: Bu Gaia ile ilişkilidir. Mağara Gaia'dadır. O yerkürenin derinliklerindedir ve birçok kristalin yapıyı temsil eder. Sizler "dünya tarafından tanınıyorsunuz." Dünya tarafından seviliyorsunuz. Dünyasal şeylerle - doğa, hayvanlar, hattâ kayaların ve toprakların incelenmesiyle - uğraşanlarınız bunu hissedebilirsiniz. Bazı yerlerde yürüdüğünüz zaman, bunu hissedebilirsiniz! Gaia olan zeka sizinle konuşur. Etrafınızı sarmalayan, "Seni tanıyorum. Sen buraya aitsin. Gezegenin üzerinde adım atman uygundur" diyen bir enerji izdihamı var. Oh, İnsan Varlığı, çünkü senin burada yaptığın şey en sonunda Evren'i değiştirecek. Bunu hissedebiliyor musunuz? Kaçınız bir ormana tek başınıza yürüdünüz ve ağaçların arkadaşlığını hissettiniz. Bu gerçektir!

Hayvanlar

Her zaman değerli hayvanlardan ve burada insanlığa hizmet etmek için bulduklarından ve bunu nasıl tam olarak yaptıklarından bahsederim. Onların bazılarının burada yenilmek üzere bulduklarından söz ettim. Birçoğunuz bunu işitmekten hoşlanmazsınız, ama kollektif olarak hayvanların bunu anladığını anlayın. Onlar İnsan besin zincirinin parçası olmak zorundalar, çünkü insanlık şeyleri hızlı bir şekilde büyütme ve bu gıdayı dağıtma yeteneğine sahip değil. Bu bir hizmet, görüyor musunuz? Vejeteryan olanlarınız, "Onları asla yemem!" diyebilirsiniz. Bu sağlığınız için bir seçimdir. Bu uygundur ve doğrudur, ama İnsan ırkının hayatta kalması için gerçeği taşıyamaz, çünkü şu anda hayvanlar İnsanın beslenmesi ve hayatta kalması için gereklidir.

Bir an için yön değiştirelim ve size İnsanların hayvan yaşamını tüketmesi hakkında bazı değerli bilgiler verelim. Birçok İnsan onları yemeye gereksinim duyar, ama hayvanın bunu bildiğini hiç anlamaz. Bu sizin için çok mu acayip? Bu, hayvan ruhlarını tanıyanlar tarafından bilinir ve onlar bunun fedakarlığını ve uygunluğunu görebilirler. Bu kadim insanlar tarafından da çok iyi biliniyordu. Ama soru şu, sevgili İnsan: Onlara nasıl davranıyorsunuz? Gezegende bu tür bir amaçla, onlar sizin gıdanız olmadan önce onlara nasıl davranıyorsunuz? Kadim insanlar onlara nasıl davranıyorlardı? Şimdi bu zor bir soru,

öyle değil mi? Size gerçeğin bir özelliğini vereyim. Onlara daha iyi davranılırsa, bedeninizin içinde daha çok besleyici olacaklarını biliyor muydunuz? "Kryon, lütfen bundan bahsetme. Bunu düşünmek istemiyoruz". Sevgililer, ben bahsetmezsem, kim bahsedecek?

Dinleyin, eğer bu hayvanlar gelmeye ve bu gezegenin yaşam gücünün bir parçası olmaya istekliyse ve sizin seçimler yapabilemeniz için sizi hayatta tutarak gezegenin titreşimini yükseltmeye yardım etmeye istekliyse, yetiştirilirken saygı ve rahatlığı hak etmiyorlar mı? Nihai sonuç sağlığınıza çok daha iyi katkı olacaktır. Bilim insanları ön ayak olsun ve bir hayvan kısa ömrü sırasında onurlandırıldığı zaman, besinsel değerlerinin dramatik şekilde arttığını göstermek için bazı karşılaştırmalı çalışmalar yap-sın. Kadim insanlar bunu bili-yordu ve kendi yaşam güçlerinin bir parçası olmadan önce her hayvanı onurlandırıyorlardı.

Hayvanlar için Yaradılış Mağarası yoktur. Onlar insanlığı desteklemek için buradalar. Onların bazıları sizi sevmek için buradalar ve siz bunu

biliyorsunuz. Evinizde olanlardan söz ediyoruz. Onlar sizi sevmek için buradalar - İnsanlara bir başka büyük hizmet.

Onların gözlerine bakıyorsunuz ve onlar da size bakıyor. İçinizdeki yaşlı ruhu görüyorlar, bunu biliyor muydunuz? Onlar sistemi biliyorlar. Ama çok uzun yaşamıyorlar, öyle değil mi? Bazen onlar ayrıldıklarında derin üzüntü oluyor. Ama iyi haber? Evet, onlar reenkarne olabiliyorlar! Sizinle sevgi işlerine devam etme seçimine sahipler! Odada kaç sevgili varlığın bu sistemin farkında olduğunu bilmiyorum ve hayvan severlerin bunu bilmeleri için partnerimin bunu daha berrak geliştirmesini istiyorum. Onların sevgili hayvanları öldüğü zaman, eğer isterlerse, doğru yere bakarak, geri dönen ruhu bularak, onu alarak ve yaptıkları şeye devam ederek, sevgi işlerine devam edebilirler. Bunu işitmeye ihtiyacı olan bu odada biri ve okuyanlardan birileri var. Onların öz ruhlarının geri dönmesi için bir sistem vardır!

Böylece bir bakıma birçok hayvanın ruhu vardır, ama onlar Yaradılış Mağarasında değiller. Kendisini özgür seçimle artırabilen bilinç olan, sizin yaptığınız gezegensel değişimin harika sistemine sahip değiller. İnsan, Dünya'da bunu yapabilen tek varlıktır, çünkü İnsan DNA'sında kutsallığa sahiptir. Bu oraya, başka bir yıldız sisteminden olanlar tarafından yaklaşık 100,000 yıl önce uygun şekilde ve sevgiyle aşılmıştır.

Size tüm bunları daha önce verdik. Tüm uygunluğunda, bu gezegendeki İnsanlar spiritüel tohumlarını güzel bir şekilde, uygun bir şekilde, ilâhi bir şekilde, mükemmel bir şekilde Pleiadeslilerden aldı. Savaşlar yoktu, gizli planlar yoktu ve bu güzel yıldız ruhlar hâlâ buradalar. Onlar sizin kardeşleriniz ve onların bir parçası sizin içinizde. Siz onlarla kuantum bir hal içindesiniz. Daha fazlasını açıklayamam. Ama bazılarınız bunu hissediyor. Bazılarınız bunu görebiliyor. Bu güzeldir ve uygunsuz, garip veya korkutucu değildir. Bunun yerine, gezegendeki gerçek yaradılış hikâyesidir ve tüm gezegendeki yerlilerin yazılarında bulunabilir. Yedi kızkardeş ve yaradılış ile ilgili referanslara bakın.

DNA'nda olmuş olduğun her şey kaynaşıyor, yaşlı ruh ve buna nasıl erişebileceğini birçok mesajda anlattık. Bu erişim sadece ruhsal bilgi olarak değil, geçmişte sahip olduğunuz İnsan özelliklerinin bazılarında erişme yeteneğidir. Olmaya alışık olduğunuz sizin ener-

jinizin özü DNA'nızdadır. Bu nedenle, Akaşik bilgi kök hücrelerinizin mavi kopyası ile iletişim kurma yeteneğine sahiptir. Hatırlayın, bunların hepsi protein - kodlu kısmı, genlerinizi içeren aynı çifte sarmal yapı içindedir! Bunu anlıyor musunuz? Bundan dolayı, DNA'nız herhangi bir tıbbi otoritenin şimdiye dek olduğuna inandığından çok daha büyük bir sistemdir. O, kendisini herhangi bir zamanda modifiye etme yeteneğine sahip olan boyutlar arası bir sistemdir. Bu, hastalıkların kendiliğinden iyileşmesini açıklar. Kendiliğinden iyileşme, hastalıkla işinin bittiğine karar veren ve sonra geçmiş yaşamdan hiç hastalığa sahip olmayan enerjiyi toplayan İnsan Varlığıdır. Birçok İnsan kendisini insanlığın bildiği en tehlikeli hastalıklardan kurtardı. Onlar aniden hiç iz kalmadan hastalıklardan temizlendiler - kendiliğinden iyileşme. Ürkütücü hastalık çekip gider. Sevgililer, bunun yukarıdan gelen bir mucize olmadığını söylüyorum. Bu içinizden gelen mucizedir.

Kristal Izgara - Dördün Üçüncüsü

Size üç rakamını anlatayım. Bugün bu enerjide, daha önce hiç olmadığı şekilde, aktive edilen bir uygunluk ızgarası vardır. Bu ezoterik bir ızgaradır; bu onun doğasının spiritüel olduğu anlamına gelir ve siz onu görmezsiniz. Yaptığı şeyi açığa çıkaran bir ismi vardır. Ona Kristal Izgara deniyor. Kristal ona verilen isim, böylece onun Gaia'nın depolama özelliği olduğunu anlarsınız ve o yaşam gücü bilgisini

depolar. Kristalin yapının amacı ile ilgili - bilgi depolama - Yaradılış mağarasına benzerdir. Yukarıdaki tanımlamayı daha açık olması için belirginleştirelim.

Gaia'nın [gezegen] Kristal Izgarası yerkürenin ezoterik [spiritüel] olan ve insanlığın yaşam gücü enerjisini, sizin enerjinizi depolayan ızgarasıdır. Bu, Yaradılış Mağarasından farklıdır. Mağara kim olduğunuz ve yaptığınız şeylerin kayıdır. Dünya'ya katkınızın enerjisi [her neyse] mağaraya gider, yerkürenin parçası olur ve orada kalır. Ancak Kristal Izgara dünyanın üzerindedir; onun dünyanın üzerinde uzandığını hayal edin. Izgara dış taraftadır. Onu görmezsiniz, ama o oradadır.

Kristal Izgara ayrıca enerjinizin damgalarını içerir, ama yeri belirlidir. Size verebileceğim en iyi örnek şudur. Avrupa'nın bazı bölümlerine gittiğiniz zaman, orada gerçekleşmiş olan şeyleri hissedebilirsiniz. Katman katman savaşlar vardır. Bazılarınız orada mediyasyon yapmayı zor buldunuz. Topraklar üzerinde gerçekleşen şeylerden dolayı, toprakları temizlemek zor, öyle değil mi? Kristal Izgara şimdiye dek olan her şeyi ve bunların nerede

olduğunu kapsar. Görüyor musunuz? O, yeri belirli İnsan enerjisi depolama ızgarasıdır. O Gaia'nın bir parçası mı? Kesinlikle. Gaia'nın üzerinde İnsan bilincinin enerjisinin battaniyesi gibi uzanır.

Gezegenin, neredeyse İnsan tarihinde önemli hiçbir şeyin olmadığı bazı bölgelerine gittiğiniz zaman, orasının berrak ve temiz olduğunu ve daha iyi meditasyon yaptığınızı hiç fark ettiniz mi? Size bir şey sormak istiyorum. Bunun, bu yeni enerjide spiritüalistlerin geldiği yer üzerinde etkisi olduğunu düşünüyor musunuz? Son 25 - 30 yılda kanalların hepsinin nereden geldiğine bakın. Onlar hiç büyük savaşlar yaşamamış olan saf, temiz topraklardan çıktılar [çoğu ABD'nin batı bölümünden]. Bunu düşündünüz mü? Bir bakın. Bunun nedeni, İnsan Varlığının Gaia'nın saf, temiz özü ile ilişki kurmasının daha kolay olmasıdır. Bu daha güçlü bir ruhsal bağlantı yaratır. Yine, Gaia ile bağlantı oradadır - yerküre ile bağlantı. Neden yerküre? Çünkü Gaia ölçüm sisteminin bir parçasıdır, titreşimsel ölçüm sisteminin. Yerkürenin titreşimsel niteliklerinin ölçüldüğü bir gün gelecek - İnsanların yaptığı şeylerle yaratılan nitelikler. Kollektif olarak tüm İnsan deneyimi bu gezegenin üzerinde ve içinde uzanır ve Ruh tarafından ölçülebilen bir titreşim hızı yaratır. Bu Kristal Izgaradır.

Bir süre önce, size Kristal Izgaranın beklemediğiniz bazı özelliklerini verdik. Bu son mesajda idi [Berkeley

Springs, West Virginia]. Onu okuyabilir ve içerdiği enerjinin daha fazlasını anlayabilirsiniz. Hattâ o hayaletleri bile açıklıyor. Kristal Izgara belirli bölgelerde İnsan Varlıklar orayı terk etmiş olsa bile, çok kuvvetli bir kuantum damga içerir, o insanların yapmış olduğu şeyleri bir kaset gibi tekrar tekrar oynatan damga. İlginizi çektiyse bu bilgiyi bulun* İnsanın Gaia üzerindeki etkisi bu kadar derindir.

Özet

Böylece işte bu bilgiyle buradasınız. İlginç, öyle değil mi? İnsan enerjinizin aynı anda mevcut olduğu üç yer vardır. (1) Yaradılış Mağarası - siz gelip gitkiçe kim olduğunuzun kaydını tutar ve siz gitmiş olduktan sonra bile sizin yaşam deneyiminizi gezegenin titreşimine masseder. Bu, Gaia için İnsan deneyimini zapteden çokboyutlu sistemdir ve Gaia ile birlikte kalır. (2) Siz her bir yaşamda canlıyken, İnsan bedenindeki DNA size yardımcı olur, çünkü olmuş olduğunuz her şey çifte sarmalda saklanan bilgi ve enerjidir. Eğer binlerce yaşam yaşadysanız, binlerce yaşamın tümü oradadır. Onların hepsi erişilebilirdir. Asla spiritüel olarak hiçbir şey öğrenmek zorunda değilsiniz, çünkü o birikir, yani yaşamdan yaşama sizinle birlikte kalır. Tüm yapmanız gereken o hatırlama niyetinin ruhsal kavanozunu açmaktır, kadim insanların bilgeliği çıkagelecektir. Bu size bir şey anlatmalıdır. Hepiniz kendi atalarınızsınız. Bunu düşündünüz mü? (3) Kristal Izgara - İnsanların yaptığı

her şeyi ve nerede yaptıklarını hatırlayan, gezegenin yüzeyi üzerinde uzanan spiritüel ızgara. Siz 2012'ye yaklaşırken bu ızgara da yeniden aktive edilmekte, çünkü daha çok kuantum oluyor, sizin gerçek zamanda yaptıklarınız, gerçek zamanda bu ızgara vasıtasıyla Gaia'ya aktarılmaktadır. Bu, siz Yaradılış Mağarasına geçiş yaptıktan sonra enerjiyi almak için beklemek yerine, insanlığın enerjisinin gezegenin titreşim seviyesini gerçek zamanda etkilediği anlamına geliyor. Bu ayrıca sizin için zamanın hızlı ilerlediği hissini yaratıyor.

Bir an için atalara bakalım, çünkü onlar bir şey biliyordu. Onların bilgeliklerine bakın. Ruhsal bir törene başladıkları zaman, yaptıkları ilk şey nedir? Onlar atalarını onurlandırıyorlardı! Onların hepsi atalarının hâlâ onlarla birlikte olduklarını sezgisel olarak biliyorlar. Bu onların onurlandırma düzeninde her zaman ilk sıradadır. Karar vermeden önce, her zaman atalarına giderler ve onlardan bilgelik isterler. Yerli insanlar Akaşayı nasıl kazacaklarını bilirler, çünkü onlar yaşam döngüsünün erişilebilir bilgi içerdiğini kavriyorlar. Bunun onların içlerinde olduğunu biliyorlar. Ayrıca Gaia'yı tanıyorlardı ve onu bir yaşam gücü partneri olarak - ruhsal yaşamlarında bir partner olarak - görüyorlardı. Oh, sevgililer, kadim insanları araştırırsanız, size bugün verdiğim her şeyi bulacaksınız. Onlar biliyorlardı. Sezgisel olarak biliyorlardı.

Yedek Sistem Canlı

Son olarak, daha önce yalnızca iki kez sözünü ettiğimiz bir şey. Yıllar önce, size şimdi tamamladığımız bazı bilgiler verdik. Aşağıdakini anlamanız zor olabilir, ama size biraz önce verdiğim üç sistem çoğunlukla Gaia ile ilişkili. İnsan DNA'sı bile Gaia sisteminin parçasıdır, çünkü gezegende, insanlığın yerkürenin tozundan biyolojik gelişimini temsil eder. Yine de bunların hepsi için bir yedek sistem vardır, sizin düşündüğünüz "back up" türünde olmayan bir yedekleme - çünkü sizin bac up'unuz (yedekleme) lineer olan bir şey, ilkinin kaybettiğinizde kullandığımız bir şey.

Bu "yedekleme" sistemi, diğerlerine her zaman yardım eden bir yedekleme sistemidir. Bu üç birleşik Akaşik sistemin bilgisi bu gezegende yaşayan bir memelide saklanır. Bu şekilde olmak zorundadır, çünkü bu son katmandır ve sizi sadece Gaia'ya bağlamaz, ayrıca Dünya üzerindeki yaşamın kalanına en mükemmel şekilde bağlar. Sistem Dünya'nın balinalarında saklanır.

Bir an için balinalardan söz edelim. Onları seviyorsunuz, öyle değil mi? Yeri gelmişken, bir biyologa sorun,

yunus bir balınadır, sadece daha küçüğü. Bunu biliyor muydunuz? Yunusları seviyorsunuz, öyle değil mi? Balınanın Dünyanın neredeyse tüm ülkelerinin, hattâ okyanusu olmayan ülkelerin bile imzaladığı anlaşmalar tarafından korunan gezegendeki tek memeli olduğunu kavradınız mı? Ne tesadüf? Hükümet sistemleri ne olursa olsun, nerede bulunurlarsa bulunsunlar, kim olurlarsa olsunlar, tüm insanlığın balinaları yok edemeyeceğinizi, yoksa Dünya'nın yaşam gücü dengesini değiştireceğinizi bilen sezgisel bir seviyesi vardır. Onlar kayıtları taşırlar. Bu döngüdür. Balinalar Gaia'nın içindedir; suyun altındalar. Onlar sizin gibi memelilerdir. Bilgi içerirler. Akaşik döngü tamdır. Dünyanın suları ayrıca sizin yaptığınız her şeyle, kim olduğunuzla ve kim olabileceğinizle parıldar.

Sistemin mükemmelliğini görüyor musunuz? Bunun neyle ilgili olduğuna bakın: Hepsi sizinle ilgili. Hepsi. Neden dünya sizi izlemek, sizi onurlandırmak, kim olduğunuzu ve sahip olduğunuz spiritüel ismi bilmek için bu kadar zeki şekilde tasarlandı? Siz önemli olmadıkça, siz master planın bir parçası olmadıkça, Evren'in geleceği ile ilginiz olmadıkça bu olur muydu? Bunu düşünün. Sistem budur. Bu bilgiyi size tek veren ben olmayacağım. Bu sözcükleri hiç işitmeyen, size aynı şeyleri anlatacak olan başkaları var. Şansınız varsa, Gaia'ya bile sorabilirsiniz, o size aynı şeyi anlatacaktır.

Gaia bu gezegende derste olan kutsal İnsan varlıklar için vardır. Bunu bugün size sevgiyle veriyorum. Bir şeyleri düşünmenizi istiyorum. Yürüdüğünüz her yerde, dünya tarafından tanınırsınız. Ne sistem! Neden bunu bugün size veriyorum? Sevdiğinizi ve özen gösterildiğinizi hissetmeye devam etmeniz için. Eğer isterseniz, Ruh ve sizin aranızda ve de siz ve Gaia arasında devam eden bir el - elelik olduğuna bilmeniz için. Burada sizin için, eğer isterseniz birçok şey var. Yaşlı ruh, bir amaçla burada oturuyorsun. Belki bugün bunu işitmeye ihtiyacın vardı. Sen önemlisin, sen değerlisin ve sen bir üstatsın. Şimdi buna sahip çık. Uzun süre yaşa. Süreçte neşeli ol. Olması farzedilen şeylerle zihnini doldurma. Yapabileceğiniz en kötü şey, düşündüğünüz şeyin şu anda gerçekleştiğine dayanarak, Tanrı'nın sizin için sahip olduğu şeyi uygun hale getirmek, önceden hazırlamaktır. Bunun yerine, gevşeyin, her şeyde neşeli olun ve kendinize âşık olun. Bu yerden geldiğinizden farklı şekilde ayrılın.

Ben Kryon'um, insanlığın âşığı, iyi bir nedenle.

Ve öyledir.
KRYON

İyi, Kötü, Çirkin

MOHİNİ

Ertan'ın tombul yanakları pancar gibi kızarmış, terden sıırılsıklam olmuştu. O iriyarı, göbekli vücudu sanki küçülmüşü. Amma da insafsızdı Őu matematik hocası. Nereden bulup çıkarıyordu bu güngörmemiş çetin problemleri. İşte bir, iki, üç... Hiçbirini bilememiş kara tahtaya cevap namına tek satır bile yazamamıştı. Kaçamak bakışlarla sınıf arkadaşlarından istediği yardımlar da boşunaydı. Kısaca durumu berbatı Ertan'ın berbat!

Oh nihayet mutlu an gelmişti. Hoca not defterine uzanmıştı. Kaç verirse versin aldırımıyordu Ertan. Tek Őu işkence bitsin de.. Hoca, herkesin görmesini ister tarzda güzel bir sıfırı itına ile işledikten sonra davudi sesiyle gürlledi: "Yazık be oğlum, sana verilen emeklere!.. Yiyip içmekten. göbek şişirmekten başka bir Şey bilmez misin sen: tembel Mohini!..

Fil'ler için kullanılan bu son kelime, esasen lisenin en haşarı sınıfı olan 4-A'yı kakhahalara boğmuştu.. Şişko, tombul, göbek, abal... bir sürü isimleri vardı Ertan'ın ama, Őu hocalarının bulduğunu hiçbiri daha önce düşünememişti. Tamam, cuk oturmuştu: Bundan sonra Mohini'ydi Ertan'ın adı.

Ve füze süratiyle yayıldı Ertan'ın adetâ alınına hakkedilmiş yeni markası. Bütün sınıf değil, kızlı erkekli bütün okul, tanımadıkları bile "Mohini" diye çağırıyorlardı onu. Unutulmuştu esas ismi.. Ertan'a bu son ismiyle beraber vücudu da artık korkunç bir yük gibi geliyordu. Neydi onun çilesi? Her yerde alay, gülüşme, küçümseme... Küçük kardeşi bile kızınca "Mohini" diyordu ona!.. Ne ders çalışabilir, ne de topluluklara karışabilir olmuştu. Daha fazla çekilemezdi bu hayat... Yemekten içmekten kesildi Ertan. Tarifesinin iki üç misli de zayıflama hapları yutuyordu, hiçbir doktora danışmadan. Erisindi bir an evvel Őu göbek, Őu lopur lopur etler. Ve Ertan inceldi, inceldi, sarardı soldu. Anne ve babasının bütün ısrarlarına rağmen ayak diredi yememekte, içmemekte. Nihayet şiddetli bir tüberküloz aldı götürdü Ertan'ı aramızdan; Mohini namını bu geri gezegende bırakarak...

AKSAK TİMUR

Bülent bey, önüne çıkan lostra salonuna aceleyle daldı. Sırısı dizilmiş kanepelerden boş olanına hemen yerleşip ayağını uzattı. İşi aceleydi. Ama aksilik, yavaşına çatmıştı boyacının... İki fırça sallıyor, bir duruyordu. Çabuk olmasını ihtar etmek için ilk defa boyacıya baktı. Hayret o da kendisine bakıyordu:

A R Ş İ V D E N

"Beni tanımadınız mı Bülent bey?!..."

Evet bu gözler, bu zeki, manalı gözler hiç yabancı gelmiyordu ona. Ama çıkaramamıştı bir türlü...

"Ben Selahattin". Aksak Timur!.."

Selahattin mi, Aksak Timur mu?.. Kim tanımazdı onu lisede. Bu, sınıfın değil, okulun en zeki çocuğunu bilmeyen mi vardı? Ama ne olmuştu da bu olağanüstü insana buralara kadar düşmüştü?!.. Şu gözler olmasa ona Selahattin demeye bin şahit isterdi!.. Ve Bülent Bey acelesini unuttu. Uzun uzun eski günleri yâd ettiler birlikte...

Selahattin doğuştan topaldı. Küçük yaşlarında, neşe'si, sevimliliği ve zekâsıyla topallığını çoktan unutturmuştu etrafına. Onu "topal" diye çağırırlardı ama bu hemen hiç tesir etmezdi Selahattin'e. Tek sıkıntısı oyunlarda, koşularda arkadaşlarından geri kalmasıydı o kadar...

Sınıflarını hep birincilikle, iftiharla geçe geçe delikanlılık çağına kadar sürdü Selahattin'in bu mutlu hayatı. Yaş dönümüyle birlikte herkes gibi Selahattin de yepyeni hislerle dolmuştu. Kız arkadaşları artık ona bambaşka görünüyorlardı. Konuşma konuları da değişmişti okulda. Sözler dönüp dolaşıp sevgililere, yeni başlayan aşklara, darılanlara, barışanlara geliyor, Selahattin'in ince duygularla yüklü kalbi bu kervana onu da itiyordu. Bir, iki, üç... Nafîle bütün teşebbüsleri boşa gidiyordu Selahattin'in. Arkadaşlık

hududunu aşıp da sınıflarındaki hiçbir kız ona gönül verememişti.

Aslında Selahattin derslerdeki başarısıyla okulun gözbebeği idi. Zaten hem topallığını, hem de zekâsını dile getirmek için arkadaşları ona "Aksak Timur" ismini takmamışlar mıydı? Ama onun istediği şimdi bunlar değildi. Övgülere çoktan doymuştu o...

Selahattin yavaş yavaş eski neşesini, canlılığını kaybetti. Artık ders çalışmak da gelmiyordu içinden. Zekasıyla yine işi idare ediyordu ama, nerede o eski Selahattin!.. Ve hiç kimse, sevgili hocaları dâhil, düşünmedi bu düşünün nedenini, inmediler onun kırık günlüne...

Bir değişiklik olsun diye başka okula geçti. Yine aynı durum, aynı şekle düşkünlük. Nerede gönül zenginliği, ruh yüceliğini arayan. Herkes "almak" , "daha çok almak" yarışındaydı. Nerede "vermeyi" düşünen.

Okuyup da ne olacaktı, ne geçecekti eline? Selahattin soğudu insanlardan, toplumdaki, istikbalden... Zannetti ki yüksek mevkilere geçmek zirvelerde dolaşmak ona acısını daha duyuracak, yalnızlığı daha da artacak... Ve kaçtı ramp ışıkları altında yaşamaktan. Bıraktı okulu. Sıradan adamların arasında kendini unutmak ve unutturmak için boyacılığı seçti Selahattin. Beyoğlu'nun arka sokaklarından birinde fırça sallıyor o, nerelere yükselebilecekken...

...VE İBRAHİM

"İbrahim sağa atla..."

"İbrahim dikkat, şut çekiyorlar.."

"İbrahim yat ayaklarına..."

On bir ateş kulübünün ilkokul çağındaki süper futbolcularının sokak maçından yükseliyordu bu sesler. Ama neden hep kaleci İbrahim'e sesleniyordu çocuklar. İbrahim'in gözlerine dikkatle bakmadan verilemezdi bu sorunun cevabı... Çünkü İbrahim kördü!...

Halbuki o küçük lüğünde iri siyah gözleriyle mahallemizin en güzel çocuğuydu. Ne yazık ki menhus göz ağrısı azdıkça azmış iri siyah gözleri perdeleyivermişti bir daha görmemesine...

Artık o, "İbrahim" değil, "Kör İbrahim" di. Mahallede öyle çağırıyorlardı kendisini. "Kör İbrahim" yukarı, "Kör İbrahim" aşağı... Oyunlarımızda, gezilerimizde hep kenarda kalıyordu zavallı. Bir körü kim kendi takımına alırdı?.. Yine ona böyle kör, kör diye seslendiğimiz bir günde, insandan, insan psikolojisinin derinliklerinden çok iyi anlayan ve gerçek bir

din âlimi olan babam çekti İbrahim'den gayri çocukları bir kenara ve tatlı tatlı anlattı bize, İbrahim'i korumamızı, ona kör demememizi...

İyiye de, kötüye de alabildiğine açık çocuk kalplerimizde şimdi tatlı meltemler esiyordu. Neydi o iyilik yarışı yarabbi? İlk ön kör'ü kaldırmıştık İbrahim'den. Kendi aramızda diğer İbrahimlerden ayırabilmek için "Gözü görmez İbrahim" diyorduk sadece. Artık bütün oyunlarımızda İbrahim de vardı. Futbol maçlarımızda rakip oyuncular zaman zaman kaleci İbrahim'in kucağına nişanlıyorlardı topu; tutup da sevensin diye..

Ve İbrahim hiçbir komplekse kapılmadan büyüdü aramızda. Hepimizden önce aşık oldu. Aşkına mukabele gördüğü hissini vermek için neler yapılmadı?.. Onun o günlerdeki giyim kuşam düşkünlüğünü bir görseydiniz. Her yüz metrede bir gıcır gıcır boyalı ayakkabılarını, cebinde taşıdığı kadife parçasıyla parlatmasına nasıl da gülerdik.. Şimdi "Gözü görmez İbrahim" karısıyla ve güzel çocukları ile mesut yaşıyor.

Dergimizin internet sitesini
www.sevgidunyasidergisi.com
www.dostluk.org
 adreslerinden ziyaret edebilirsiniz

“Lütfen Yeni Yılda
Aboneliğinizi
Yenilemeyi
Unutmayınız!..”

Değerli Okuyucularımız

Sevgi Dünyası Dergimiz
Haziran 2007 tarihinden
başlamak üzere yalnızca
abonelerimize ulaşmaktadır.

Bizlerle olmaya devam etmek istiyorsanız,
Haberleşme Sorumlusu ve Okur/Abone İlişkileri:

Kazım Erdemoğlu'na [0542 676 83 47 - fax: (0212) 872 74 0]
abone adresinizi bildirmenizi rica ederiz.

En içten sevgilerimizle
Sevgi Dünyası

Yeni yıl için Abone ücretlerimiz:

Adı, Soyadı: .....

Adres: .....

Posta Kodu: .....

İlçe: .....

İl: .....

Tel: .....

Abone ücreti: Yurt içi (60 TL) .....

Yurt dışı (70 TL) .....

Posta Çeki No: 385999 (Sevgi Yayınları)